

oktober 2020 brezplačno
03/2020

Poštšina plačana pri pošti 3220 Štore

ŠTORSKI OBČAN

OBČINA ŠTORE

PRAZNUJE

29. avgust
PRAZNIK KS Svetina

kazalo

KOLOFON

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le-to potrebno.

Prispevke s fotografijami pošljite po pošti na CD-ju ali na elektronski naslov: obcina@store.si, store.obcina@gmail.com. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru 2020 pričakujemo vaše prispevke do 15. novembra 2020.

Odgovorna urednica:
Ivanka Tofant

Prispevke lektorirala:
Mojca Rožman

Uredniški odbor:
Rosvita Jager
Mojca Rožman
Cvetka Šuster
Ivanka Tofant
Dušan Volavšek

Foto naslovnice:
Rosvita Jager

Foto zadnja stran:
Rosvita Jager

Prispevke zbrala:
Nena Kopinšek

Priprava za tisk:
Grafika Gracer, d.o.o.
Lava 7b, Celje

Štorski občan izhaja v nakladi 1700 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 22 % davek na dodano vrednost.

3	Aktualno
4	Zgodilo se je
15	O delu društev
26	Znan obraz
28	Zanimivosti
32	Živimo zdravo
35	Dogajanje v Domu Lipa
36	Duhovne strani
38	Srebrne niti
42	Utrinki iz osnovne šole in vrtca
50	Koledar dogodkov

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15, 3320 ŠTORE
E: obcina@store.si
T: 03/780 38 40
www.store.si

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00
sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00
četrtek: odprta samo sprejemna pisarna
petek: od 9.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek: od 7.30 do 9.00
sreda: od 15.00 do 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6, 3220 ŠTORE
T: 00/780 38 40

Uradne ure krajevne skupnosti Svetina:

po predhodnem dogovoru na T: 031 426 869 (Marko Preložnik)

Obnovljena ulica Karla Vovka

Občina Štore je že v letu 2019 pričela s celovito obnovo Ulice Karla Vovka. V tem letu je bilo izgrajenega več kot 300 m pločnika, javna razsvetljava, sistem za umirjanje prometa in v delu pločnika tudi v celoti obnovljena vsa ostala komunalna infrastruktura.

V tem mesecu pa se je zaključila druga faza obnove ulice, in sicer sta bila v celoti obnovljena kanalizacija, ki poteka v cesti, po celotni trasi ceste pa je bila položena nova asfaltna prevleka. Obnovo kanalizacije je vodilo podjetje VO-KA Celje d.o.o. in se je financirala iz naslova najemnine za vodovodno infrastrukturo, preplastitev ceste pa se je izvedla iz sredstev občinskega proračuna. Izvajalec del je bilo podjetje Tomgrad d.o.o.

S to investicijo se je poleg estetskega vidika v veliki meri izboljšala prometna varnost tako motornih vozil kot pešcev, predvsem otrok, ki obiskujejo Osnovno šolo Štore, saj je to ena od šolskih poti. Izboljšala se je tudi kvaliteta življenja stanovalcev ob cesti.

Letošnji praznik Marije Snežne na Svetini

Konec junija, ko se je bližal največji župnijski praznik na Svetini, praznik Marije Snežne, letos 1. in 2. avgust, so se tako kot vsako leto začele obširne priprave, v katere se na različne načine vključuje veliko ljudi. Tudi letos so bila najprej vsa gospodinjstva obveščena o potrebnih delih in nalogah v zvezi s praznikom, vsi farani pa so bili zaproseni za sodelovanje.

Letošnje praznovanje se je odvijalo v posebnih pogojih, ki jih zahtevajo zdravstvene razmere zaradi nevarnosti okužbe s covid-19. Upoštevali smo navodila NIJZ in prosili za odgovorno obnašanje, upoštevanje potrebne razdalje ter obisk v cerkvi pod pogoji: nošenje maske in razkuževanje rok. Ker smo upali na lepo vreme, sta bila oba glavna obreda predvidena na prostem pred cerkvijo.

Letos je odpadlo pletenje vencev iz zelenja, ker zaradi načina dela ni bilo mogoče zagotoviti varne razdalje 2 metrov. Ključarja Brane Mlakar in Franci Videc sta v sodelovanju z drugimi možmi organizirala postavitve mlaja sredi vasi, nanj sta pripela slovensko državno zastavo, ki je veselo zaplapolala v vetru. V torek, 28. julija, so članice in člani župnijskega sveta opravili čiščenje obeh cerkva in župnišča.

Vse hiše v župniji so po svojih močeh prispevale cvetje in zelenje. Krasitev cerkve in prostora pred cerkvijo sta opravila Fanika in Ivan Ulaga.

Praznik se je začel s sobotno mašo, ki jo je daroval Matej Jakopič, vojaški vikar. Priljubljena pogostitev romarjev s kozarčkom vinca in domačim pecivom ter procesija s svečkami sta letos odpadli, saj ne bi bilo mogoče zagotoviti varne razdalje. Kljub temu je bil v večernem mraku pogled na številne lučke pred cerkvijo Marije Snežne zelo lep in navdihujoč.

Slovesno pritrkavanje zvonov je odmevalo v nedeljsko dopoldne, ko so se začeli na ograjenem prostoru zbirati verniki od blizu in daleč. Zgodnejši so

bili že pri maši, ki jo je daroval domači župnik, dr. Vinko Kraljič, ob 9. uri v cerkvi. Na obrazih so bile predpisane maske, roke pa vlažne od razkuževanja, a to je motilo le še malokoga. Ljudje, ki imajo težave s sluhom, so veseli, da je v cerkvi Marije Snežne narejena povratna zanka, ki jo potrebujejo naglušni za spremljanje obreda.

Glavno slovesnost na prostem, pred cerkvijo, so začeli godbeniki domače godbe na pihala z venčkom priložnostnih melodij. Mašo je daroval upokojeni celjski škof, dr. Stanislav Lipovšek. Med drugim je spomnil prisotne na zaupanje v Marijino priprošnjo. Pa tudi na to, da na cerkvi Sv. križa poteka obnova fasade.

Dela na cerkvi Sv. križa so se opravila pod nadzorom in s svetovanjem Zavoda za varstvo kulturne dediščine in ob podpori Občine Štore. Oder je delno posodila teharska župnija. Prostovoljno so ga postavili možje in hkrati udarniško oklepali poškodovani omet. Gasilsko

društvo Svetina je spralo prah s fasade. Gradbena in pleskarska dela je opravilo podjetje Cenc (Loče pri Poljčanah). Vse dejavnosti sta usklajevala oba ključarja, za kar si zaslužita vso priznanje in zahvalo.

Praznični dan Marije Snežne je bil letos res nekaj posebnega. V srcu vseh romarjev je zato tlela ena sama tiha prošnja k Mariji: Naj nas ohrani zdrave in naj bo virus covid-19 čim prej premagan!

Betka Vrbovšek

Nika Pavlič, učenka 7. razreda Osnovne šole Štore, se je kot nova članica DPMŽ odzvala s pobudo in idejo, da osveži hišico, ki stoji v Mercator centru v Štorah, kjer se zbirajo donacije za manj srečne živali v naši občini in njeni okolici. Izdelek je zaradi Nikine umetniške žilice dobro uspel. Hišica je nameščena v avli Mercator trgovine v Štorah.

Bliža se svetovni dan varstva živali, zato ob tej priliki še posebej pozivamo dobre ljudi, da prispevajo hrano in priboljške za živali. Od tega je odvisno tudi delovanje društva. Zahvaljujemo se Niki in ravnateljici OŠ Štore, ki je prisostvovala dogodku ob prevzemu prenovljene hiške.

Verica Štante

Podelitev občinskih priznanj ob prazniku občine Štore in prazniku Krajevne skupnosti Svetina

Naša občina praznuje praznik 1. junija. Ker je obdobje leta 2020 zaznamovala epidemija in stanje, kot ga še ni bilo, ter tako vplivala tudi na organizacijo različnih dogodkov, občinskega praznika letos nismo mogli praznovati v mesecu maju, kot smo načrtovali.

Osrednjo prireditev s podelitvijo občinskih priznanj smo zato prestavili na septembrski čas in jo izvedli z upoštevanjem higienskih priporočil Nacionalnega inštituta za javno zdravje zaradi preprečitve širjenja okužb s koronavirusom.

Proslava se je odvila v petek, 4. septembra, na zelenici pred cerkvijo na Svetini. Ob kulturnem programu smo podelili občinska priznanja zaslužnim občanom, ki so s svojim delom dali pečat življenju v naši občini. Pred začetkom slovesnosti sta Pihalni orkester

štorskih železarjev in Pihalna godba Svetina zaigrala nekaj skladb in tako otvorila pričetek prireditve. Po slovenski himni, ki jo je odlično odpela Mia Anclin, je župan Miran Jurkošek nagovoril vse navzoče. Prav tako je ob prazniku Krajevne skupnosti Svetina povedal nekaj lepih besed tudi predsednik Krajevne skupnosti Svetina, gospod Marko Preložnik. Osrednji glasbeni gostje, člani skupine Eros, so navdušili z naslednjim izborom pesmi: Slovenec sem, Po jezzeru, Triglav, Moj dom in Pijmo, bratci, vince. Sledilo je skupinsko fotografiranje vseh nagrajencev.

Letošnjim občinskim nagrajencem iskreno čestitamo in se vam zahvaljujemo za trud in delo, s katerim bogatite in zaznamujete našo lokalno skupnost ter

Zahvaljujemo se Pihalnemu orkestru štorskih železarjev, Pihalni godbi Svetina, osrednjim gostom – skupini Eros, kuhinji Vrtca Lipa Štore in Osnovne šole Štore, ki so poskrbeli za odlično pogo-

ustvarjate našo občino prepoznavno in prijazno.

Prav tako hvala vsem občankam in občanom, da ste strpni in razumevajoči. Bodimo enotni, povezani in solidarni še naprej, glejmo pozitivno na življenje in ga sprejemajmo z vsemi, tudi malo manj lepimi stvarmi. Pomembni so naši medsebojni odnosi, da smo odgovorni drug do drugega ter varujemo svoje zdravje in zdravje drugih. Skupaj ustvarjamo zgodbe za razvoj naše občine.

Zaradi omejitev druženja je letos skoraj zamrlo družbeno dogajanje. Prepričana sem, da vsi skupaj pogrešamo dogodke, ki so jih pripravljala naša društva. Družbeno življenje je vseeno tista veja, ki nas še posebej povezuje in nam daje moč in voljo za dobro delo še naprej. Upajmo, da se bo to tudi enkrat vrnilo!

*Nena Kopinšek
Foto: Rosvita Jager*

Anzek povezuje godbenike in pohodnike

Na Svetini že 14 let ohranjajo spomin na kapelnika Ivana Ula-
go - Vrhovskega Anzeka. Ideja za pohod od Laškega do Sve-
tine se je porodila družini Sikovšek iz Ojstrega.

Takole so prišli na cilj letošnjega Anzekovega pohoda na Svetini (od leve) Ivan Medved ter Cvetka, Urška in Terezija Sikovšek. Fotografije: Vlado Marot

Člani Godbe Svetina letos praznujejo 120 let obstoja.

Že svetovno znana popotnica Alma M. Karlin, ki ima na Sveti-
ni svoj grob, je nekoč dejala, da je Svetina, ki je ena od krajev-
nih skupnosti v občini Štore, najlepši kraj na svetu. Slikovita
vasica, ki šteje le okoli petsto duš, je zadnjih 14 let tudi prizo-
rišče zaključka pohoda Po Anzekovih poteh, ki ga Etno odbor
Jureta Krašovca Možnar iz Laškega prireja v spomin na Iva-
na Ula-
go - Vrhovskega Anzeka, enega najbolj znanih ljudskih
godcev in kapelnikov več godb na pihala, o katerem je pokoj-
ni novinar Jure Krašovec napisal tudi knjigo. Že med drugo
svetovno vojno je Ulaga poveljeval vojaški godbi XIV. divizije,
svoje izkušnje in znanje pa nesebično razdajal domači godbi

Zbrani vsi, ki so imeli čast igrati z Vrhovskim Anzekom. Spredaj (levo) njegov sin in sedanji kapelnik Godbe Svetina Ivan Ulaga.

Svetina in godbi Laško. »Bil je izredno talentiran, saj je partitu-
re pisal kar mimogrede, na vajah. Obenem pa je bil tudi velik
motivator, ki je skrbel za druženje godbenikov,« se Anzeka,
po katerem se imenuje tudi pohod, spominja Jože Ojsteršek,
član laške pihalne godbe in veteranske godbe Gambrinus,
ki je letos na Svetini zbral muzikante, ki so še igrali z Ula-
go, ki je glasbene gene podedoval po očetu. Sam pa je kot
vsestranski instrumentalist najraje vzel v roke tako imenovani
eS klarinet in v duetu s harmonikarji igral na neštetihih ohceti-
h. A ni bil samo godec, pač pa tudi fotograf. Fotoaparat je kupil
od nekdanjega znanega celjskega fotografa Josipa Pelikana
in tako ovekovečil prenekatero ohcet. Kot godbenik je sode-
loval z godbeniki iz Laškega, Kalobja, Štor, pomagal pri usta-
novitvi Šentjurske godbe, najbolj pri srcu pa mu je bila seveda
njegova domača, svetinska, ki letos slavi 120 let obstoja. Še
kot mlad fantič pa je na vaje k laški godbi hodil kar peš. Tako

Na Svetini je družno zaigralo kar pet godb, in sicer iz Šentjurja, Laškega, Štor, Svetine ter veteranska godba Gambrinus.

Golaž sta skuhala Ivan Jurkošek (levo), sicer direktor Štore Steel, ter Vinko Horjak iz Občine Štore

je dvakrat na teden do Laškega prepešal 12 kilometrov. In prav po teh poteh danes poteka Anzekov pohod od Laškega do Svetine. Letošnji je bil že 14. po vrsti. Prvega leta 2007 se je udeležilo pičlih osem, pred štirimi leti, ko je bil pohod jubilejni deseti, pa rekordnih 173 pohodnikov. Letos so jih našli 65, kar je bilo, glede na letošnje razmere, ravno prav. Edini, ki sta se udeležili vseh, pa sta sorodnici Vrhovskega Anzeka, njegova nečakinja Terezija in njena hči Cvetka Sikovšek. Zadnja leta pa vodi pohodnike po Anzekovih poteh že Terezijina vnukinja in Cvetkina hči - Urška Sikovšek. Prav tako se pohoda redno udeležuje Anzekova hči Marinka z družino ter sin Ivan, ki je tudi kapelnik Svetinske godbe, s čimer ohranja družinsko tradicijo. A godbeniki niso edini, ki se zberejo ob cerkvi

Kapelniki godb (z leve): Vladimir Belina, Aljoša Jurkošek, Gašper Salobir, župan Štor Miran Jurkošek, celjski škof dr. Stanislav Lipovšek, laški župan Franc Zdolšek in Ivan Medved.

Marije Snežne, kjer je celjski škof dr. Stanislav Lipovšek tudi letos daroval sveto mašo na prostem, da je bilo zadoščeno vsem ukrepom, ki jih je treba spoštovati v zvezi s preprečevanjem širjenja okužb s Covid-19. Z domačo godbo s Svetine pa so tudi letos zaigrali člani veteranske Godbe Gambrinus ter laške, šentjurske in štorske godbe. V repertoarju se je znašla tudi Hribovska koračnica, ki jo je skomponiral Vrhovski Anzek sam. Tako nastopajoči kot pohodniki se na Svetini za konec vedno okrepčajo z golažem, ki so ga tudi tokrat skuhali sodelavci štorskega župana Mirana Jurkoška, medtem ko je sestavine priskrbel laški župan Franc Zdolšek.

Mojca Marot

50. srečanje slepih in slabovidnih planincev Slovenije

V soboto, 5. 9. 2020, je Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Celje organiziralo že tradicionalno, tokrat 50. srečanje slepih in slabovidnih planincev Slovenije. Zbirno mesto vseh udeležencev je bilo na Pečovju, kjer nas je pozdravil in nam zaželel srečno pot župan občine Štore, gospod Miran Jurkošek.

Planinska pot pa nas je, s pomočjo vodičev Planinskega društva Železar Štore, pod vodstvom gospoda Valterja Jelena vodila skozi gozdove in travnike vse do Doma na Svetini, ki se razprostira nad vasjo Svetina. Pot je bila razgibana, ne čisto enostavna, a z vztrajnostjo, pogumom in dobršno mero humorja nam je uspelo priti do zastavljenega cilja.

Slepi in slabovidni planinci Slovenije

Na sredini predsednik Planinskega društva Železar Štore, Valter Jelen

Izpred Doma na Svetini, ki je pred leti bil preurejen v hotel, smo lahko uživali v čudovitem razgledu na že omenjeno vas ter okoliško hribovje. Seveda smo letos morali upoštevati priporočila NIJZ. Lokacija nam je dala tudi nek občutek spokoja, predvsem pa dobro in okusno malico, ki smo si jo po dveh urah zmerne

Župan Štor Miran Jurkošek, predsednik MDSS Celje Edvard Vodeb (v maski) in pohodniki s spremljevalci

hoje zagotovo zaslužili. Dan nam je bil naklonjen, saj nas je ves čas spremljalo lepo vreme, tako da smo lahko mirne vesti uživali ob glasbi, razgledu in dobri družbi pozno v popoldne.

Nina Ivič

Foto: Gorazd Mesarič

Medobčinsko društvo slepih
in slabovidnih Celje,
Mariborska 210 c, 3000 CELJE

BODI SPREMEMBA - POSTANI PROSTOVOLJEC, PROSTOVOLJKA!

- Rad/a pomagaš?
- Se rad/a počutiš koristnega/o?
- Si odprtega duha?
- Želiš pridobiti širši pogled na življenje in ovire, s katerimi se srečujejo določeni posamezniki?
- Ti ni problem delati tudi z otroki?
- Se rad/a sprehajaš?

Ste na vsa vprašanja pritrdili? Potem vas vabimo, da se nam pridružite in s svojim doprinosom naredite nekaj dobrega tako zase, kot za ljudi, ki bi vas v določenih situacijah potrebovali.

Iščemo OBČASNE prostovoljce/prostovoljke, ki bi nam pomagali na mesečnih dogodkih, v primerih družabništva ipd. V kolikor vas zanima in ste pripravljeni poizkusiti, nam pišite na elektronski naslov mdssce@zveza-slepih.si, zadeva »Prostovoljstvo« in dodajte kratek življenjepis, ali preko navadne pošte na naslov Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Celje, Mariborska 201c, 300 Celje.

Na voljo smo vam tudi v primeru dodatnih vprašanj.

So ljudje, ki ti polepšajo dan, te iz težkih trenutkov prestavijo v lepe, ti od svojega odstopijo del in te prijetno presenetijo, ko to najmanj pričakuješ.

Tek na Svetino 2020

Drugo izvedbo trail teka smo organizirali v soboto, 12. 9. 2020, s startom ob 10. uri. Na startu se je letos zbralo 20 tekačev, ki so se podali po sedaj že poznani trasi v dolžini 7,2 kilometra in 545 metri vzpona. Dom na Svetini je bil ponovno ciljna točka, na katero so uspešno pritekli prav vsi, ki so se na traso podali. V ženski kategoriji je bila tudi letos najhitrejša Monja Dernovšek s časom 51:15:22.

Najstarejša in najmlajši tekač

Tek na Svetino 2020

Moški absolutno

mesto	št.	Ime	dosežen čas	tip tek.	klub	tempo	hitrost	skupno	star.
1	18	DOLANC NEJC	00:40:52.42	Gorski tek	AK Kladivar, SVN	5:41/K	10.6kph	1	28
2	5	DAMJAN KOVAČIČ	00:44:07.88	Gorski tek	Vransko, SVN	6:08/K	9.8kph	2	36
3	14	JERNEJ RUPNIK	00:46:00.06	Gorski tek	Poljčane, SVN	6:23/K	9.4kph	3	16
4	3	ALEŠ HUDERNIK	00:47:10.57	Gorski tek	Celje, SVN	6:33/K	9.2kph	4	45
5	20	MILAN ROŠKAR	00:47:41.03	Gorski tek	Slovenske Konjice, SVN	6:37/K	9.1kph	5	58
6	17	RAFKO ZUPANC	00:47:51.26	Gorski tek	ŠD Radost, Celje, SVN	6:39/K	9.0kph	6	61
7	8	ALEŠ KRUMPAK	00:52:30.35	Gorski tek	Tek po Šmarskih bregih, SVN	7:18/K	8.2kph	8	31
8	15	TONE STEFANCIOŠA	00:53:15.11	Gorski tek	Laško, SVN	7:24/K	8.1kph	9	59
9	9	ROK KUKOLJ	00:55:00.83	Gorski tek	Žalec, SVN	7:38/K	7.9kph	10	40
10	10	DUŠAN KUMP	00:56:02.94	Gorski tek	Sl. Bistrica, SVN	7:47/K	7.7kph	11	30
11	13	NEJC POGAČAR	00:59:28.70	Gorski tek	Šempeter v Sav. dol., SVN	8:16/K	7.3kph	12	25
12	16	STEFAN ZABRET	01:04:04.46	Gorski tek	DŠRD Štore, SVN	8:54/K	6.7kph	14	45
13	1	BORUT BORSTNAR	01:16:21.12	Gorski tek	Ljubljana, SVN	10:36/K	5.7kph	16	46

Ženske absolutno

mesto	št.	Ime	dosežen čas	tip tek.	klub	tempo	hitrost	skupno	star.
1	2	MONJA DRNOVŠEK	00:51:15.22	Gorski tek	Celje, SVN	7:07/K	8.4kph	7	43
2	19	TATJANA GRAJŽL	00:59:44.70	Gorski tek	Varuh zdravja, SVN	8:18/K	7.2kph	13	55
3	11	VANJA MAČEK	01:05:27.96	Gorski tek	Štore, SVN	9:05/K	6.6kph	15	37
4	12	JELKA OBREZ	01:16:22.20	Gorski tek	DMSBZT Celje, SVN	10:36/K	5.7kph	17	53
5	7	ANICA KREMŽAR	01:20:56.70	Gorski tek	DMSBZT Celje, SVN	11:14/K	5.3kph	18	65
6	6	MARINKA KRAŠOVIČ	01:29:03.67	Gorski tek	DMSBZT Celje, SVN	12:22/K	4.9kph	19	72
7	4	IVANKA JAZBINŠEK	01:29:04.04	Gorski tek	DMSBZT Celje, SVN	12:22/K	4.9kph	20	55

Najhitrejši v moški kategoriji in tudi v skupnem seštevku je bil Nejc Blatnik, član AK Kladivar iz Celja, z zavidljivim časom 40:52:42. Veseli nas, da se je število prijavljenih tekačev povečalo, hkrati pa so se vrnilo udeleženci prvega teka. Zato namen teka tudi naprej ostaja enak – uživati v naravi in poteh, ki jih ponujajo naši kraji, in premagati samega sebe.

Za podporo in pomoč pri izvedbi prireditve se iskreno zahvaljujemo vsem na Domu na Svetini, RFID meritvam za uradno merjenje časa, Občini Štore ter tudi vsem krajanom ob trasi proge za prijaznost in razumevanje. Največja zahvala pa gre vsem tekačem, brez katerih Tek na Svetino ne bi bilo.

Upamo, da se naslednje leto zopet srečamo v še večjem številu.

Žan Videc

Tik pred začetkom novega šolskega leta sta me zakonca Koprivica, podjetnika družbe Mitra 98 in blagovne znamke JA-MI, prijetno presenetila.

Opazila sta namreč moje humanitarno delovanje in mi ponudila 10 novih šolskih torbic, primernih za otroke prve triade osnovne šole. Seveda so bile vse te lepe šolske torbice kar hitro razdeljene: dve sta bili oddani Osnovni šoli Štore, ki jih bo podarila učencu oziroma učenki, ki torbico potrebuje, ter dve torbici MDDI Celje.

Cilj obeh donatorjev je bil pomagati, osrečiti družine in otroke. Da je bila sreča družin še večja, sta poleg torbic podarila tudi veliko vlečenega testa. Tako so naše mamice lahko spekle čudovite in slastne zavitke za prvi šolski dan. Hvala za lepo, srčno in sladko gesto.

Verica Štante

Brainobrain akademik

Na celjskem območju smo dobili prve Brainobrain akademike. S tem nazivom se lahko pohvali naš soobčan Jan Videtič Perčič, ki obiskuje sedmi razred osnovne šole v Štorah.

Kaj je Brainobrain (BOB)?

Brainobrain je eden najbolj uspešnih programov, ki že 15 let uspešno spreminja življenje otrok po vsem svetu. Metoda izvira iz Indije. V Sloveniji je program prisoten od leta 2014, kjer deluje 14 centrov. Nam najbližji je v Celju. Njegov cilj je, da otrok povsem prebudi svojo genialnost in doseže višje življenjske cilje z uporabo vseh svojih mentalnih sposobnosti.

Zakaj obiskati Brainobrain program?

Brainobrain program ima dva pomembna cilja: celosten razvoj otroških možganov in razvoj otrokove osebnosti. Celosten razvoj možganov dosegajo z edinstveno kombinacijo računanja na abakus in metodologijo VAK, razvoj osebnosti pa z določenimi NLP tehnikami, ki so integrirane v program. Brainobrain torej razvija intelekt in osebnost pri otrocih, starih od 4 do 14 let, izboljšuje koncentracijo in lajša učenje. Otroku pomaga razviti fokus, koncentracijo, samozavest, hitrost in točnost, fotografski spomin, kreativnost ter izvrstne matematične sposobnosti.

Za uspešen zaključek BOB akademije imajo poleg otrok velike zasluge tudi starši. Zaključiti je potrebno vseh deset stopenj. Zgodí se, da v kakšnem trenutku pride do upada motivacije. Takrat je treba skupaj z otrokom stvari predebatirati in ga spodbuditi za nadaljnje delo. Tudi Jan je iskreno priznal:

Meni je bila najtežja deveta stopnja, ker je bilo veliko novih stvari. Takrat se mi res kdaj ni več dalo. Sam sebi sem rekel, da če je za to stopnjo zgolj še ena, bom stisnil zobe, to preživel in potem tudi končal. Res sem vesel, da sem vztrajal in se danes lahko veselim uspeha. Zahvalo za uspeh sem dolžan izreči svojim staršem in moji mentorici Svetlani Lazović.

Kdaj si začel obiskovati BOB program in kaj si z njim pridobil?

Brainobrain program sem začel obiskovati septembra 2016 in ga letos uspešno zaključil. Zanimivo je bilo delo v skupini. Naučil sem se vztrajati v določenih situacijah. Poleg tega sem začel drugače razmišljati o situacijah, ki jih življenje postavlja pred mene.

Jan, ob dosegu naziva in uspešnem zaključku akademije ti iskreno čestitamo.

Dušan Volavšek

20 let veteranske organizacije v Štorah

V zadnji številki Štorskega občana sem objavil članek o praznovanju dvajsete obletnice delovanja veteranske organizacije v Štorah. Na kratko želim predstaviti samo še nekaj malega o našem jubileju. Na fotografiji je predstavljen relief občine Štore, znak ZVVS in 20 let OZVS Štore. Ta znak je vezen na majih, v delu pa so tudi značke. To genialno zamisel je ustvaril naš sekretar društva in požrtvovalni praporščak Marjan Dobovišek. Zamisel se mu je porodila že pred leti in na takšen način izvajamo odlično promocijo za naše društvo in, razumljivo, našo občino po celotni domovini, kjer se veterani vojne za Slovenijo srečujemo in družimo.

V oktobru načrtujemo letno volilno konferenco, na kateri bomo podelili nekaj priznanj in od Zveze veteranov vojne za Slovenijo bomo ob tem jubileju tudi mi prejeli spominsko plaketo iz rok predsednika Ladislava Lipiča. Konferenca bo kot ponavadi v naših društvenih prostorih na strelišču za zračno puško, ki smo ga v zadnjih letih popolnoma obnovili in ga vzorno vzdržujemo.

Ponosni smo lahko na dvajsetletno prehojeno pot naše veteranske organizacije. Organizirali smo odmevne dogodke, ki so se jih velikokrat udeležili tudi najvišji predstavniki države, vojske in policije. Kar veliko finančnih sredstev smo vložili v te dogodke in obnovo prostorov. To nam je uspevalo tudi zato, ker smo vse opravili s prostovoljnimi delom in v dvajsetih letih si nismo izplačali niti evra in še prej tolarja za na tisoče prevoženih kilometrov po širni domovini. Patriotizem naših članov je namreč na visokem nivoju in tudi zato je naše veteransko društvo kljub relativno maloštevilnemu članstvu na slovenskem prostoru zelo

uspešno. Društvo in posamezniki smo v preteklosti že dobili veliko priznanj, največ pa nam pomeni tisto občinsko, ki smo ga prejeli pred leti od naše občine. Ta šteje največ.

Letošnje leto nam je zaradi znanih razlogov glede virusa prekrizalo veliko načrtov. Odpadla bo 16. predstavitev Slovenske vojske in Policije, odpadel je bazar društev itd. Kljub vsemu smo nekaj aktivnosti vseeno izvedli, vendar številčno res v zmanjšanem obsegu. V medijih je bilo praktično vse objavljeno, saj na tak način naše članstvo in krajanje redno obveščamo o naši dejavnosti.

V tem letu je tudi kar nekaj pomembnih jubilejev in visokih obletnic. Tisti, ki jih praznujejo, so prejeli prestižna občinska priznanja. Čestitamo jim iz srca! Tudi naša stanovska častniška organizacija bo drugo leto praznovala dvajseto obletnico uspešnega delovanja.

Pred seboj imam Štorskega železarja, izdanega leta 1964. V njem sem našel dolg in zanimiv članek z naslovom: »Zapiski iz zgodovine delavskega prosvetnega dela v Štorah«. Avtor članka podrobno piše o delovanju društev po prvi svetovni vojni in omenja zanimiv podatek, da je bilo 19. septembra 1920 v Štorah ustanovljeno delavsko pevsko društvo »Bodočnost«. Torej natančno pred sto leti. Kakšno nepojmljivo naključje in kaj vse smo že imeli v preteklosti v železarskih Štorah!

Na koncu bom bolj za šalo kot zares napisal, ali se bo po stotih letih še našel kakšen »Srečkovič« in spomnil ljudi iz Štor, da so tu nekeje v davni preteklosti delovali veterani vojne za Slovenijo...

Srečko Kržanec

Štorski strelci imamo državno prvakinjo

Vsako društvo, ki se ukvarja s športom, se razveseli doseženih rezultatov svojih posameznikov in je nanje ponosno. Tako je tudi v strelskem društvu Kovinar Štore. Zgodovina strelskega športa je v Štorah že zelo dolga. To dokazujejo tudi priznanja, ki se ponosno bohotojijo na vitrinah v prostorih strelišča.

Letošnje leto tudi nam strelcem ne prizanaša z epidemijo virusa, saj se zavedamo posledic. Nekaj mesecev smo imeli strelišče zaprto. Redni treningi so odpadli in seveda tudi tekmovanja. V čast občinskega praznika nismo mogli izvesti niti občinskega prvenstva v streljanju z zračno puško za krajanje Štor.

V naših strelskih vrstah je tudi kar nekaj včlanjenih strelcev invalidov. Nudimo jim namreč zelo dobre pogoje za treninge, zato se radi včlanijo v našo strelsko društvo. Prihajajo celo od Velenja pa vse do Rogaške Slatine. So odlični strelci in posegajo v državnem merilu po najvišjih mestih.

Kot sem omenil so letos zaradi omenjenega virusa okrnjeni treningi in tekmovanja. Vendar se je v vmesnem času, ko se je stanje nekoliko umirilo, intenzivno treniralo in se je organiziralo državno prvenstvo v streljanju s serijsko in standardno zračno puško.

Tako je v nedeljo, 5. julija 2020, v Ljubljani na strelišču na Dolenjski cesti potekalo državno prvenstvo v parastrelstvu. V ženski konkurenci je državna prvakinja postala naša dolgoletna članica Vesna Inkret, za kar ji tudi po tej poti iskreno čestitamo. Ponosni smo, da ima naše strelsko društvo Kovinar Štore in s tem tudi naša občina Štore strelsko državno prvakinja. Vsekakor odlična vzpodbuda za mlajše člane in tiste, ki želite postati strelci naše strelske družine.

Rudi Doberšek,
predsednik strelskega društva Kovinar Štore

Ocenjevanje vin

Izbruh virusne bolezni je na žalost močno vplival tudi na aktivnosti društva v letošnjem letu. V zadnjem trenutku smo v mesecu marcu odpovedali ocenjevanje vin in salam. Prav tako smo preklicali strokovna predavanja in druge aktivnosti. Odločili smo se, da ne bomo pripravljali tradicionalne prireditve Praznik vina in domačih dobrot. Prav tako nismo organizirali ocenjevanja salam. Zamrzili smo ga za naslednje leto.

V mesecu juniju se je stanje toliko izboljšalo, da smo v društvu vinogradnikov na hitro organizirali ocenjevanje vin. Vina je ocenjevala 5-članska komisija strokovnih ocenjevalcev pod vodstvom ge. Tadeje Vodovnik Plevnik. Letos smo zbrali samo 49 različnih vin in skupno podelili 27 zlatih in 17 srebrnih priznanj. Skupna povprečna ocena vseh ocenjenih vin je znašala 18,07.

V Domu na Svetini smo izvedli interno podelitev diplom in razglasili vinarja leta.

Letos je ta prestižni naziv pripadel Vinogradništvu Glavač.

Prvaki sort:

- BELA ZVRST:
VVD Vojnik - Vojničan 18,10
- BELA ZVRST:
DVK Polič Štore * 18,03
- LAŠKI RIZLING:
Mitja Oberžan 18,20
- CHARDONNAY:
Vinogradništvo Glavač 18,33
- SAUVIGNON:
Vinogradništvo Glavač 18,40
- RUMENI MUŠKAT:
Vinogradništvo Glavač 18,23
- PENINA:
Vinogradništvo Glavač 18,40
- RDEČA
ZVRST: Simon Ocvirk 16,60

DRUŠTVO VINOGRADNIKOV
IN KLETARJEV "POLIČ" ŠTORE

- ROSE:
Vinogradništvo Glavač 18,13
(* društveni prvak sorte)

POTOMKA IN UČNI VINOGRAD

Viničarji ne glede na virusne tegobe lepo skrbijo za Potomko in učni vinograd. Trte lepo uspevajo in so že precej razraščene. Vse skupaj prinese čez poletje že kar nekaj dela in skrbi viničarjem.

V kleti smo za uporabo pripravili prvi letnik rose penine naše Potomke, medtem ko lanski letnik še zori na finih drožeh v steklenicah.

Učni vinograd smo še v februarju izkoristili za praktični prikaz rezi trte s strani strokovnjaka iz KGZ Maribor. Planirana izobraževanja zaščite vinske trte, gnojenje vinske trte in zelena dela v vinogradu smo prestavili na naslednje leto.

PRIPRAVA NA TRGATEV

Trgatev je vesel, predvsem pa odgovoren dogodek, saj lahko kakšna napaka na odločitev hitro izniči celoletni trud v vinogradu.

V začetku septembra smo med nas povabili vinogradnike sosednjega Vojnika in skupaj s strokovnjakinjo izvedli predavanje na temo Priprava novega vinskega letnika. Obnovili smo potrebna kletarska znanja in sedaj se polni pričakovani pripravljamo na trgatve.

Stane Ferenčak

Novice iz ŠD KOVINAR

NOGOMETNI KLUB

Z pričetkom februarja se je izvajanje vadb in treningov starejših selekcij kovinarjeve ŠNS zaradi ugodnih vremenskih pogojev iz telovadnic preselilo na zunanje športne površine. Že 12. marca smo bili primorani zaradi epidemije COVID-19 prekiniti vse športne aktivnosti v klubih in sekcijah, ki organizirano delujejo v društvu. Odpovedana so bila tudi vsa tekmovanja v spomladanskem delu tekmovalne sezone v okviru MNZ CELJE, v katerih sodelujejo vse naše mlade selekcije.

Preklic epidemije je omogočil postopno organiziranje vadb in treningov na zunanjih igriščih v skladu s priporočili, omejitvami in zahtevami NIJZ-a in NZS. Tako je naša otroška in športna nogometna šola na veliko veselje udeležencev - mladih nogometašev izvedla pred začetkom letnih dopustov vsaj pet tednov organiziranih vadb. Po odmoru so v avgustu pričeli priprave na začetek jesenskega dela tekmovalne sezone 2020/21. Do oblikovanja tega prispevka so vse naše selekcije že odigrale 5 kol prvenstva. Upamo, da epidemija ne bo vplivala na dodatne omejitve in s tem na dokončanje prvega dela tekmovanja. Z upoštevanjem pogojev za organiziranje tekem bomo k temu dali svoj prispevek.

Ponovno so se organizirali nogometni veterani U 35+, ki vadijo enkrat do dvakrat tedensko, na malem nogometu pa se srečujejo mladi člani, ki so v pre-

tekli sezoni še nastopali za kadete oz. mladince v tekmovalni sezoni MNZ.

TENIS SEKCIJA

Tudi v tej sekciji smo aktivnosti prilagodili razmeram. Takoj, ko je bilo to mogoče, so v drugi polovici maja pričeli z igranjem člani sekcije, nadaljevali smo s tečajem tenisa, pričela so se tudi srečanja v ligi posameznikov, v kateri je sodelovalo 18 članov, in v ligi dvojic, v kateri sodeluje 12 parov. Tako smo do zaključnega turnirja štirih najboljših v obeh skupinah (A,B) lige enic, ki je bil 19. septembra, spremljali posamezna srečanja skozi vso sezono. Vrstni red zaključnih turnirjev:

SKUPINA A 1. mesto, KRIS STRMECKI, 2. ŠELIGA ALEKSANDER, 3. BORIS PUNGARŠEK, ALEKSANDER RAMŠAK (odigrata še zaostalo igro),

SKUPINA B 1. Mesto DRAGAN STOJNIČ, 2. BOŠTJAN SLAKAN, 3. BOŠTJAN ŠLATAU, 4. PETER ŠTOR.

V sekciji so v teku priprave na tradicionalni, že peti KOSTANJEV TURNIR dvojic, članov sekcije in zainteresiranih občanov, ki bo v primeru ugodnih vremenskih pogojev organiziran v soboto, 17. oktobra 2020. Z razpisom bo sekcija v skladu z pogoji za organizacijo športnih prireditev pravočasno seznanila čla-

O DELU DRUŠTEV

ne preko utečenih oblik informiranja in ga objavila na oglasnih panojih. Na turnirju bodo tudi razglašeni rezultati in podeljena priznanja lige dvojic za leto 2020.

BALINARSKA SEKCIJA

Tako kot v ostalih športnih panogah so v drugi polovici maja pričeli z aktivnostjo člani balinarske sekcije, z zamikom pa v mesecu juniju tudi s prvim delom lige MBL KOZJANSKO, v kateri letošnje leto sodeluje 9 ekip.

Rezultati ekipe Kovinarjeve balinarske sekcije do vključno 15. kroga (od 18) so presenečenje letošnjega leta. **Naši balinarji so trenutno med tremi najboljšimi po številu doseženih točk. Trenutni vrstni red: 1. Gorica, 2. Bistrica, 3. Kovinar, vsi po 17 točk, 4. Rogaška VET 15 točk, 5. Šentjur 13 točk, 6. Grobelno 12, točk, 7. Rogaška JSMM 10 točk, Grobelno2 8 točk, 9. Šmarje 7 točk.**

O ostalih izvedenih aktivnostih v letošnjem letu vas bomo, spoštovani občani, seznanili v naslednji številki Občana.

Ladislav Kaluža

KILIMANJARO

(Uhuru Peak - 5895m), Tanzanija

(5. 1. – 15. 1. 2020)

Kilimanjaro je najvišji vrh Afrike in je hkrati ena izmed najvišjih gora na svetu, ki so dostopne tudi popotnikom. Stati na vrhu Kilimanjara pomeni stati tudi na najvišjem vrhu ene izmed celin, v tem primeru »črne« Afrike. Sam vrh leži na severu Tanzanije, le nekaj kilometrov južneje od meje s Kenijo. Gora je vulkanskega izvora in danes tvorijo mogočni Kilimanjaro že pred več kot milijonom let ugasli vulkani: Kibo, Shira in Mawenzi. Kilimanjaro leži nekoliko južneje od ekvatorja in med vzponom nanj se povzpemo kar skozi nekaj vegetacijskih pasov. Vznožje gore zaznamujejo vroče in suhe savane, ki se nadaljujejo v deževni gozd, višinsko savano, mesečevo pokrajino in na samem vrhu nas pričaka ledenik. Torej vremenske razmere se spreminjajo od tropskih do skoraj »arktičnih«.

Ko sanje postanejo resničnost...

Naša pot se je pričela na letališču Jožeta Pučnika na Brniku, kjer se nas je zbralo 14 članov odprave. Po letaliških formalnostih je sledil večerni let ter pristanek v Istanbulu, kjer smo prespali kar na letališču. Drugi dan smo imeli najprej poldnevni ogled znamenitosti mesta, v večernih urah pa smo nadaljevali pot proti Tanzaniji. V jutranjih urah naslednjega dne smo najprej pristali v Zanzibarju, kjer je glavna potnikov zapustila avion in je po krajšem čakanju, ko je vstopilo nekaj novih, sledil le še kratek let, dolg 45 minut, ki nas je navdušil s pogledom na našo goro Kilimanjaro, vso v jutranjem soncu, žarečo, z belo kapo na vrhu...in že smo pristali na našem ciljnem letališču Kilimanjaro v Moshi (Tanzanija), kjer nas je pričakala sončna pravljica.

V zgodnjih dopoldanskih urah smo se vkrcali na avtobus in nadaljevali do nacionalnega parka Kilimanjaro (Marangu gate), kjer smo pozdravili naše nosače,

pojedli in se pripravili za na pot. Treking na Kilimanjaro je edinstvena izkušnja, še posebej, če še v pravi Afriki niste bili. Sam vzpon pa je zgodba zase. Iz tabora do tabora se gre, "pole pole" – počasi, počasi, kot pravijo domačini! Pot nas je najprej vodila skozi deževni pragozd do kočice Mandara. Naslednji dan smo nadaljevali s hojo po pragozdu, ki je hitro prešel v višinsko savano. Pot se je lahkotno vzpenjala in odprli so se čudoviti pogledi na pokrajino. Na desni nas je pozdravil mogočni Mavenzi, v daljavi pa Kilimanjaro. Cilj je bila kočica Horombo. Od te kočice smo naslednji dan nadaljevali vzpon do kočice Kibo. In sledil je... "DAN D".

Malo pred polnočjo smo pričeli z vzponom proti najvišjemu vrhu črne celine – Kilimanjaru, oziroma najvišji točki Uhuru Peaku (vrh svobode). Vse bolj smo sopihali proti vrhu. Pot sicer ni bila tehnično

zahtevna, bila pa je dolga in zahtevala je trdno in močno voljo, vztrajnost, motivacijo in še kaj. Vendar želja po uspehu je bila najmočnejša, bilo je težko, toda vredno! Na naši poti do vrha nas je spremljala tudi polna luna, ob sončnem vzhodu pa smo bili že na robu kraterja (Gilmans Point). Do vrha je ostalo še debelo uro zmerne hoje po snegu.

Na samem vrhu so se nam odprli prečudoviti pogledi na nižja soseda Mavenzi in Mt. Meru. Opazovali smo lahko vsa prostranstva tanzanijske pokrajine in na severu se je pod nami razprostirala sosednja Kenija. Po čudovitih občutkih na vrhu je sledil spust do kočice Kibo in potem tudi naprej nadaljevanje do kočice Mandara.

Naslednji dan pa smo že nadaljevali do izhodišča nacionalnega parka Kilimanjaro, kjer smo vsi srečni nazdravili svojemu uspehu. Še isti dan smo se premestili v Arusho, eno najbolj razvitih in najhitreje rastočih mest v Tanzaniji. Med potjo smo obiskali tudi masajsko vas.

Naslednji dan smo imeli celodnevni ogled enega od osmih čudes sveta, to je kraterja in istočasno tudi nacionalnega parka Ngorongoro, ki meri okoli 20 x 20 kilometrov. Opazovali smo množico živali, ki tam domujejo: 45 nosorogov, bivoje, gazele, zebre, hijene, slone, šakale, svinje bradavičarke, noje, opice... Park so odprli leta 1959, živali živijo tu res v sožitju in harmoniji kraterja. Tudi predzadnji dan našega popotovanja smo bili deležni nacionalnega parka, tokrat je bila na vrsti Karatu – Jezero Manyara.

Po ogledu je sledila vožnja do Arushe in naprej do Moshija ter transfer do letališča Kilimanjaro in v zgodnjih jutranjih urah polet preko Istanbula proti Evropi. Polni prekrasnih doživetij smo zvečer že pristali na Brniku.

*Rajko Grosek,
PD Železar Štore – pohodniki*

Poletni utrinki ŠKD Straža

Poletni meseci so hitro minili. Čeprav smo jih preživeli malo drugače, kot smo bili vajeni do sedaj, smo se v našem društvu trudili, da je bil ta čas kljub vsemu zabaven, prijeten in poln doživetij.

V začetku meseca avgusta smo se v okrnjeni zasedbi podali na tradicionalni Maksov pohod na Resevno.

Celo poletje so se na igrišču v popoldanskih urah zbirali otroci in aktivno preživljali zaslužene počitnice. Ob zaključku le-teh smo našim najmlajšim članom pripravili prireditev »Slovo poletju«, ki se je zaključila s kinom pod zvezdami.

Ob začetku novega šolskega leta smo za mlajše člane organizirali tudi tečaj rolanja, ki je odlično uspel. Za uspešen prenos znanja na mlado generacijo se zahvaljujemo izkušeni inštruktorici Gabrijeli.

Vsem članicam/-om, občankam/-om želimo toplo in prijetno jesen. Ostanimo aktivni, pozitivni, zdravi in medsebojno povezani še naprej.

Maja Gajšek

Prostovoljno gasilsko društvo Svetina skozi čas

Gasilsko društvo Svetina je najmlajše gasilsko društvo v občini Štore. Ustanovljeno je bilo na pobudo Štefana Krumpaka, poveljnika industrijskega Gasilskega društva Železarna Štore. Svetinski gasilci so s pripravljalnimi deli pričeli v letu 1969, prvi občni zbor pa sklicali v začetku leta 1970, tako da za datum ustanovitve velja 8. februar 1970, ko je potekal ustanovni občni zbor. Na njem je bil za predsednika izvoljen Andrej Videc, za poveljnika pa Ciril Pesjak. Tako predsednik kot poveljnik sta bila krajevna funkcionarja. Andrej Videc, kmet iz vasi Kanjuce pri Svetini, je bil znan družbeno-politični delavec in odbornik Občinske skupščine Celje, ki je s svojo vestnostjo bil za zgled ostalim mestnim funkcionarjem. Bil je tudi glavni organizator pri obnovi svetinske cerkve kot tudi pri vseh komunalnih delih,

predvsem pri asfaltiranju cest v Krajevni skupnosti Svetina. V upravni odbor so bili poleg predsednika in poveljnika izvoljeni še tajnik Janez Starlekar, blagajnik Leopold Jurkošek in orodjar Franc Jurkošek.

Vsa prva leta je nad razvojem društva bdela Štefan Krumpak in s svojim znanjem ter bogatimi izkušnjami pomagal društvu, da je zaživelo s polno močjo. Gasilci so se prvo leto večkrat sestali, kaj več pa ni bilo storjenega, saj niso imeli niti opreme niti svojih prostorov. Sobo za sestanke jim je nudila osnovna šola. Naslednje leto (1971) je društvo dobilo Tomosovo motorno brizgalno, nekaj cevi in ostale opreme. Vse to so imeli hranjeno v šolskem kabinetu. Prvo gasilsko prireditev so imeli 16. julija 1971 ob prevzemu motorne brizgalne.

O DELU DRUŠTEV

Šele v tretjem letu delovanja (1972) je društvo v dogovoru z ravnateljem osnovne šole Francem Klepejem dobilo svoje začasno orodišče v kletnem prostoru šole, ki pa zaradi vlage opremi ni nudilo kakovostne hrambe. V tem letu je k društvu pristopilo večje število mlajših članov in pričeli so z rednimi gasilskimi vajami.

Prvo pomembno gasilsko prireditev so organizirali 30. septembra 1973, in sicer prvo gasilsko hitrostno tekmovanje trojk na mopedih. Start in cilj sta bila pri Osnovni šoli Svetina. Ekipa treh članov je morala na mopedih prevoziti približno 3 kilometre dolgo pot, ki je vodila mimo počitniškega doma železarjev (predhodnik Doma na Svetini), in ko je prispela na cilj, je izvedla taktično vajo z gasilnim orodjem, ki ga je vozila s seboj. Prvi član – strojnik – je nosil na hrbtu motorno brizgalno Tomos, drugi – napadalec – je nosil kolobar tlačnih C-cevi in ročnik, tretji – vodar – pa je nosil dve sesalni cevi, zviti v polkrog in obešeni okrog vratu. Tekmovanja so se udeležila sosednja gasilska društva, prišli so tudi gasilci s Ptuja. To je bilo prvo in zadnje tovrstno gasilsko hitrostno tekmovanje v občini Celje. Zaradi vse strožjih prometnih predpisov je gasilska or-

ganizacija opustila podobna tekmovanja, ki pa so vsekakor pokazala, katera je najhitrejša in najučinkovitejša pomoč v hribovitih predelih, kjer so bile cestne povezave izjemno slabe.

Leta 1976 so s prispevki krajanov in dotacij občinske gasilske zveze kupili novo večjo motorno brizgalno Rosenbauer 600 I ter jo 19. julija tudi prevzeli z velikim gasilskim slavljem. V letu 1977 so bili gasilci že toliko izurjeni, da so se udeležili gasilskega tekmovanja Občinske GZ Celje in dosegli 3. mesto.

Po smrti predsednika Andreja Vidca v letu 1979 je predsedniško mesto prevzel Ludvik Pesjak in društvo vodil do leta 1993. Ko je Merx pričel v letu 1980 graditi na Svetini trgovino z gostinskim obratom, so se dogovorili, da bodo gasilci v kletnih prostorih dobili svoje prostore (garažo, pisarno s sanitarijami). Izgradnjo je financiral SIS za požarno varnost Celje. Naslednje leto (1981) so dobili tudi staro gasilsko vozilo. Zaradi stalnih popravil pa so imeli z njim v glavnem stroške. Na občinskem tekmovanju so bile leta 1983 štiri desetine. Številčno se je društvo okrepilo in tako je leta 1985 štelo 36 aktivnih članov in 18 pionirjev gasilcev.

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja sta se v anale društva zapisali predvsem letnici 1985, ko so s pomočjo občinske gasilske zveze ter krajanov kupili orodno vozilo TAM 80, leta 1988 pa motorno brizgalno Ziegler 800 I.

V začetku devetdesetih je društvo začela pestiti prostorska stiska. Za posredovanje v zaselkih, kjer ni hidrantnega omrežja, je društvo potrebovalo gasilsko avtocisterno. V letu 1993 je vodenje društva prevzel Mirko Zupanc, ki je bil predsednik dva mandata, do leta 2003. V letu 1995 so člani z lastnim delom zgradili prizidek za gasilsko garažo, naslednje leto pa dobili rabljeno avtocisterno MAN 7000 I. Leta 2000 je društvo praznovalo tridesetletnico, obletnico pa je zaznamoval poseben dogodek, to je prevzem novega gasilskega vozila GVC 16/25, ki ga je društvo kupilo s finančno pomočjo Občine Štore in prostovoljnimi prispevki krajanov.

V letu 2003 je vodenje društva ponovno prevzel Ludvik Pesjak, ki je društvo vodil do svoje smrti (2015). Od leta 2015 društvo vodim Andreja Videc.

Prostovoljno gasilsko društvo Svetina je bilo vseskozi eden glavnih organizatorjev družabnih prireditev, ki so za kraj pomembne. Društvo vsako leto organizira gasilsko mašo v čast zavetnika gasilcev sv. Florjana, ki poteka v kapeli sv. Florjana v Svetlem Dolu. Pobudo za mašo je dal nekdanji župnik, gospod Vinko Čonč. Tradicijo gasilskih maš pa skušamo ohranjati tudi v bodoče. Maše se udeležijo gasilci prostovoljnih gasilskih društev občine Štore ter Prostovoljnega gasilskega društva Teharje in Šentrupert.

V letošnjem letu društvo praznuje 50-letnico delovanja. Pri svojem delu stremimo k zagotavljanju meril minimalne opre-

mljenosti društva z opremo in strokovne usposobljenosti, ki jo po kategorizaciji nalaga država. V zadnjem času se je struktura članstva tudi pomladila, po dolgih letih smo ponovno pričeli delati z mladino, tako da se trojke mladih vsako leto udeležujejo gasilskega kviza in gasilske orientacije. Danes gasilsko društvo šteje 43 članov, od tega 11 mladih. Za posredovanje imamo na voljo vozilo GVC 16/25 in novo vozilo za prevoz moštva GVM-1 Opel Vivaro, ki je prvič zapeljalo v garažo konec septembra. Prav nabava novega vozila je letos predstavljala največji izziv vodstvu društva. Tako kot številna društva po Sloveniji smo v začetku leta načrtovali nabiralno akcijo med krajan in donatorji in izvedbo veselice s prevzemom vozila konec avgusta. Zaradi epidemije COVID-19 so se vse načrtovane aktivnosti zamaknile za nekaj mesecev, izvedba veselice pa je postala nemogoča. Kljub temu nam je s pomočjo Občine Štore in župana Mirana Jurkoška ter z radodarnostjo krajanov in donatorjev uspelo zbrati dovolj sredstev za nakup vozila. V imenu članov našega društva se iskreno zahvaljujem vsem in vsakomur posebej za darovane prispevke, še posebej pa županu Miranu Jurkošku in vsem zaposlenim na Občini Štore za uspešno sodelovanje.

Ob 50. obletnici našega dela nam je občina Štore letos podelila srebrni grb. Prejem srebrnega grba občine Štore predstavlja članom in članicam našega društva priznanje, da delamo dobro, in prijetno spodbudo za nadaljevanje izvajanja te humanitarne dejavnosti tudi v prihodnje.

Andreja Videc

Aktivnosti v MDDI Celje

Čas korone, čas »zapora«, kot so nekateri rekli, je bil mimo. Dejavnosti v našem društvu so od maja dalje potekale spet normalno. Izvedli smo predavanje, ročnodelsko delavnico, sodelovali smo s sorodnim društvom in izvajali športne aktivnosti. Kot že vrsto let nam je uspelo pripraviti srečanje invalidov s športnimi igrami. Zbrali smo se na Lopati in skrbno postavili mize, ki smo jih razkužili. Ob prihodu so si vsi tudi razkužili roke. Prisotni so bili veseli drug drugega in spet se je pokazala pomembnost osebnega stika. Že v uvodu sem poudarila pomembnost držati se navodil pristojnih služb. Zdenko Vrenko in Drago sta nas spet razvajala z zelo okusno

hrano, naše pridne članice pa so urno vse postregle tudi s pijačo. Duo AS, naši dolgoletni prijatelji, pa so zaigrali in zapeli. Plesišče je bilo hitro polno in slišalo se je vriskanje. Ja, vriskanje odganja korono, so rekli. Nato smo se malo pomerili v športu, se pogovarjali in že je dišalo iz kuhinje. Jedi z žara so nam zelo tekale. Vesela sem, da se je tega srečanja udeležilo zelo lepo število invalidov in med nas so prišli tudi novi člani. Plesišče je zvalo tudi članico, ki je zelo bolna in se večkrat zdravi v bolnišnici. Povedala je, da se ob nas dobro počuti in vsaj za nekaj časa je izginil neznani strah, ki jo doma iz dneva v dan preganja.

Druženje se je zavleklo v večer in obljubili smo si, da tradicionalno srečanje na Lopati, ki je kraj, kjer se razvedrimo, poveseimo in tudi drug drugemu malo potarnamo, ostane v našem programu tudi v bodoče.

In glej ga zlomka, poročila so zastrašujoča. Korona se tiho, počasi vrača k nam in spet smo v strahu, da bomo v osami. Pa vendar, narava nam marsikaj ponuja. Odločili smo se, da pripravimo pohod in kolesarjenje za zaključek športne sezone. Zbrali smo se pred pisarno društva in pozdravili gosta.

Nenad je naš član, njegova bolezen ga je kljub napornem in zahtevnem operativnim posegu priklenila na invalidski voziček. Predstavil nam je svojo športno pot, saj je že od mladih let živel za šport. Kot otrok je zaradi zahrbtni bolezni izgubil mamo. Ni mu bilo lahko, v športu je našel del tolažbe. Bil je aktiven rokometas, uspešen član slovenske rokometne reprezentance in trener podmladka. A šport tudi zahteva svoje, bolezen ne izbira in čez noč se življenje obrne na glavo. Ob potokih solza, obupa, strahu in negotovosti se mu je pokazala iskrica, ki mu je dajala voljo in trmo, da se ni predal. Žena in otroka so biseri, za katere se je vredno boriti, vredno živeti. Vsak dan, vsak trenutek pozitivnega življenja prinese novo upanje, nov uspeh. Nenad ne more hoditi, ne more igrati rokometas, lahko pa počne mnogo stvari, ki mu lepšajo življenje, ki ga opogumljajo, ki ga krepijo. Ob podpori družine zmore. Zmore živeti mirno in bogato življenje. Njegova zgodba nam je dala nauk, nam je dala upanje, da zmoremo še več, da smo lahko uspešni, veseli in pozitivni na mnogo načinov. Pozitivnost, volja, odnos do sočloveka, prijaznost ter biti človek človeku so vrline, ki nas združujejo in nas krepijo.

Nato smo se s pohodniki odpravili skozi park proti gozdu, vse do mostu in nazaj. Veliko smo se pogovarjali in tempo prilagodili vsem prisotnim. Kolesarji pa so se podali proti Laškem

in zelo pohvalili novo pot, ki je varna in nezahtevna. Davorin in Peter sta zopet poskrbela, da smo se okrepčali z odlično pripravljeno hrano, ki nam jo je Zlatka hitro postregla. Hvala vam in hvala vsem, da ste si vzeli čas zase, za sočlane, hvala, da ste delili lepe trenutke, ob katerih ste pozdravili ali vsaj razveselili tiste, v katerih družbi je vam in nam lepo. Šport in rekreacija na različne načine sta lahko preprosta, skromna, a za telo in dušo zelo pomembna vsakomur.

Ker v našem društvu vodijo poti le v smeri, kako si polepšati vsak trenutek življenja, se že vrsto let trudimo izboljšati zdravstveno stanje invalidov ali vsaj vzdrževati obstoječega. Izola s hotelom Delfin pa je kraj, kamor nas je letos vodila pot tedenske rehabilitacije. Organizirali smo prevoz in prisotne poučili z navodili, ki jih je zahtevala trenutna situacija virusa.

43 invalidov se je nastanilo v hotelu Delfin, kjer so nas zelo lepo sprejeli. Ob uvodu sem vsem zaželela dobrodošlico in prisotne prosila, da pustijo skrb in negative misli ob strani ter jih povabila na različne dejavnosti. Vsak večer smo se dobili na obali, kjer smo se pogovarjali o različnih temah. Petja in dobre družbe nam ni manjkalo, saj sta bila z nami tudi pri-

znana glasbenika Petan. Si lahko mislite, kako veselo je bilo! Veseli pa smo bili dragega Dušana Stoparja, ki je z nami delil lepe in življenjsko pomembne trenutke že lani. Dušan je zdravstveni strokovnjak, ki je bil našim invalidom na razpolago za razgovor in svetovanja vsako dopoldne. Jutra so bila rezervirana za pohode. V našo družbo sem povabila gospo Tanjo Štraus, ki nam je pripravila predavanje ne temo NEVARNOST OKUŽB. Na preprost način nam je svetovala, kako postopati in se obvarovati virusa, da ostanemo zdravi, da nas ni strah, kje in kako se bomo okužili. Prisotni so zanjo imeli veliko vprašanj in veseli so bili, da so dobili preprosto razlago. Tudi vreme nam je služilo in ob različnih razgovorih so se izmenjavale izkušnje in tkalo prijateljstvo.

Teden je kar prehitro minil in vsi smo si bili enotni, da nam je zaradi virusa najbolj manjkal kontakt, pogovor, tolažba in seveda lepa slovenska pesem, zapeta v naravi. Majda in Marjan Petan sta nam zadnji večer ob obali pripravila pravi koncert in morje je postalo romantično, obala nekaj posebnega, širokega, neskončnega in ob obali turisti, ki so se nam pridružili. Pohvaljeni smo bili, da se znamo zorganizirati, da se znamo posvetiti drug drugemu, da znamo spoštovati drugačnost in medse sprejeti in pomagati tistim, ki so drugačni, ki so na različne načine ovirani.

Se vidimo ob letu osorej! Izola, hotel Delfin, naši člani, Majda in Marjan Petan, Duša Stopar, Mag. Tanja Štraus, osebje hotela, hvala da ste, hvala da z nami hodite po poti trenutkov lepih in nepozabnih dni.

Dragi naši, bodite zdravi, vzemite si čas zase, za družino in prijatelje, upoštevajte navodila pristojnih služb, pokličite in razveselite koga, ki je sam in osamljen. Ne dajmo se, premagali smo že mnoge ovire in tudi to stanje se bo umirilo. V jeseni na veselo snidenje ob pohodih in ostalih športnih aktivnostih in programih.

Dragica Mirnik

Hvaležni smo...

Bil je poseben dan, ko smo dobili obisk iz daljnje Nemčije. Naš donator je pripeljal preko dvajset invalidskih vozičkov, ki so namenjeni invalidom širom Slovenije. To je že tretja donacija in številni vozički že lajšajo življenja mnogim invalidom. V popoldanskih urah smo podarili že štiri, ostali čakajo na nove lastnike.

Zahvala Franciju za srčnost! Hvala, da nisi pozabil svojih korenin! Daleč v tujini pomagaš ljudem že vrsto let in v knjigo hvaležnosti si se vpisal tudi pri nas. Vozičke smo hranili v Štambico v Štorah. Francija je prišel pozdraviti tudi župan Štor, g. Miran Jurkošek.

Dragica Mirnik

Dirigentu v spomin

Konec julija je odjeknila žalostna vest, da je umrl gospod Franc Zupanc. Gospod profesor Franc Zupanc je bil ne samo glasbenik po izobrazbi, temveč

tudi glasbenik po duši. Svoj glasbeni talent ter občutek za red in disciplino je še kako rad usmeril v strokovno vodenje orkestra.

Moje prvo srečanje z gospodom Francem Zupancem je povezano z ranimi šolskimi dnevi, ko sem se vpisal v glasbeno šolo. Že prvi vtis je bil nepozaben. Visok, temnolas gospod s strogim pogledom in z znano telesno hibo se otroku hitro vtisne v spomin.

Pri njem sem obiskoval prvi letnik glasbene šole, kasneje pa ga kot godbenik redno srečeval, saj je bil dolgoletni dirigent pihalnega orkestra. Bil je razgledan, redoljuben, natančen, strog, a pošten in predan svojemu delu.

Profesor Zupanc nam je vsem mladim poskusil vcepiti spoznanje, da je glasbeni talent/posluh le majhen, a nujen del na poti do glasbenika. Vse ostalo je trdo delo, odrekanje in disciplina. Mlade glasbenike, ki so pridno vadili, je z veseljem spodbujal in usmerjal. Njihov trud je rad nagradil s solo igranjem na letnem koncertu orkestra.

Orkester je pod njegovim strokovnim vodstvom svoj vrhunec dosegel v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. K temu so, poleg njegovega nesebičnega in predanega dela, botrovala zadostna finančna sredstva (kvalitetni dobri instrumenti, uniforme), močno članstvo glasbenikov, dobri pogoji dela in močan podmladek. Konec osemdesetih je OŠ Štore imela pod njegovim strokovnim vodstvom tudi močan mladinski orkester, ki je izvajal samostojne nastope in pripravljaj mlade glasbenike za naslednji korak. Mladi smo s spoštovanjem in strahom počasi stopali v takrat imenovani »Veliki orkester«.

Ponosno smo držali inštrumente v rokah in na začetku bolj kot ne samo opazovali in poslušali, kako vse skupaj deluje. No, profesor Zupanc je to točno vedel. Glasbeno je priučil, došolal ali kakorkoli izobrazil skoraj vse takratno članstvo. Prav tako je poznal glasbeni nivo vseh mlajših članov, ki so prihajali. To poznavanje je skupaj s svojim izjemnim posluhom uporabil pri delu z orkestrom. Menim, da je že zgolj ob pregledu partiture vedel, kako jo bo odigral orkester, kdo jo bo odigral brez problema in kje bo potrebna dodatna vaja. Iz članstva je poskusil iztisniti največ, saj je dobro vedel, da le s trdim in predanim delom pride uspeh. To mu je do začetka devetdesetih let tudi dobro uspevalo in nivo igranja se je iz leta v leto dvigoval.

Devetdeseta so prinesla preobrate na vseh področjih. Neprofitne dejavnosti so bile potisnjene ob rob in močno so se zmanjšala finančna vlaganja. Zgodil se je še nesrečni spor z glasbeno šolo Celje in le nekaj let kasneje, ob menjavi generacije, je članstvo močno upadlo. Mislim, da je vse to dogajanje težko opazoval, vendar ni obupal. Še vedno je glede na dano situacijo iz preostalega članstva poskusil iztisniti čim več.

Nekaj let kasneje je dirigentsko palico predal nasledniku. Svoje bogate izkušnje in znanje je prenesel tudi na druge pihalne godbe. Globoko v srcu pa mu je zagotovo ukoreninjena še vedno ostala štorska godba. Rad se je vračal v Štore in delovanje godbe pozorno spremljal še vsa preostala leta svojega življenja.

*Stane Ferencak,
član godbe*

Pohodniška poslastica Mednarodna spominska pot zavezništva Vranov let

le-tega opisal v knjigi *A Hundred Miles as the Crow's Flies*. Knjiga z naslovom Vranov let je bila prevedena tudi v slovenski jezik.

Zgodba in podvig sta podrobno opisana v knjigi. Ralf Churches je s sojetnikom Lesom Lawsom, ki je navezal stike s partizani, organiziral pobeg ujetnikov iz nemškega taborišča STALAG XVIII D v Mariboru. Ujetniki so popravljali železniško progo blizu današnje HE Ožbalt in na dan pobega je z delo-

Vsem ljubiteljem pohodništva in gibanja v naravi bi želel predstaviti zelo lepo in razgibano pohodniško poslastico, ki jo imamo v neposredni bližini. Gre za transversalno pot, ki poteka v celoti po Sloveniji in je dolga približno 280 km. Pot se začne pri hidroelektrarni Ožbalt in nas povede po prečudovitih predelih naše dežele do Metlike, natančneje do Otoka, manjšega kraja v bližini Metlike.

Pot, ki jo opisujem, je Mednarodna spominska pot zavezništva Vranov let. To je pot, ki so jo osvobodjeni vojaški ujetniki zavezniških sil v II. svetovni vojni s pomočjo partizanov in pretežno kmečkega prebivalstva prehodili v štirinajstih dneh ter se rešili iz nemškega taborišča v Mariboru.

Junaški pobeg je bil dolgo časa ovit v tančico skrivnosti, dokler ni organizator pobega, ujetnik Avstralec Ralf Churches,

zavezniškega letališča na Otoku, kjer so z letali Dakota DC-3 prevažali zavezniške ujetnike in ranjene partizane v zavezniško bazo Bari v Italiji.

Leta 2007 je zanesenjak Eduard Vedernjak iz Maribora po naključju prišel do knjige, ki opisuje pobeg, in začel je z raziskovanjem pobega. Iz razgovorov s še živečimi udeleženci reševanja je počasi ugotovil, kje natančno je potekala pot pobega in umika ujetnikov. Tako je v naslednjih letih izdelal opis poti, ki je tako natančen, da poteka dobesedno od kmetije do kmetije, od hišne številke do hišne številke. S svojo ženo in sodelavci je začel z markiranjem poti in tako je do danes pot že skoraj v celoti označena in nam nudi prvovrstno dogodiščino v prečudovitem okolju.

višča pobegnili najprej 7 ujetnikov, ki so jih so partizani odpeljali v Lovrenc na Pohorju. Na prošnjo Ralfa Churchesa pa je stotnija borcev Šerčerjeve brigade skupaj z njim naslednje jutro postavila zasedo in brez izstreljenega naboja so osvobodili še 89 vojnih ujetnikov, pretežno Angležev, Avstralcev in Novozelandcev. Hitro so se umaknili v varno zavetje gozdov v smeri Lovrenca na Pohorju, na Klopni vrh, kjer se jim je pridružila še skupina rešenih francoskih in britanskih ujetnikov. Skupina je ob združitvi štela 102 ujetnika in v spremstvu partizanov se je začela junaška pot čez "pol Slovenije", kjer so jim zatočišče in hrano nudili na kmetijah in domačijah. Naporna, štirinajstdnevna avantura se je srečno končala v Semiču, kjer so imeli zavezniki na osvobojenem ozemlju svoje poveljstvo. Od Semiča je bilo potrebno prehoditi samo še nekaj ur do

Pot poteka od HE Ožbalt, čez Rdeči Breg, Klopni vrh, Lovrenška jezera do Ribniške koče, se spusti v Dovže pri Mislinji in povzpne nazaj na Graško goro, gre po grebenu na Spodnji in Zgornji Razbor, mimo kmetije Žlebnik v Bele vode, Šmihel nad Mozirjem, Golte, Ljubno, Gornji Grad, čez Menino planino v Tuhinjsko dolino, Blagovico in naprej proti Slivni – GEOSS, do Jesenja pri Litiji, kjer so domačini s čolni prepekljali ujetnike čez močno zastraženo reko Savo. Ujetniki so v spremstvu partizanov nadaljevali pot v smeri Črnega potoka, obšli grad Bogenšperk in proti vzhodu čez Moravče pri Gabrovki, v okolico Trebnjega, Žužemberk, Dvor, Sotesko do Semiča. Pot Vranov let pa se zaključi na Otoku v bližini Metlike.

Na poti se prehodi okoli 285 km, naredi 8200 m vzpona in 8400 m sestopa, kar je skupaj dobrih 16 000 višinskih metrov. Pot se glede na sposobnosti pohodnika razdeli na etape. Sam sem pot opravil v devetih dneh in zaradi službenih obveznosti v dveh delih. Prvi del do Kresnic v petih dneh in drugi del do Otoka v štirih dneh.

Pot ima svojo markacijo, to je črni vran na rumenem krogu – simbol sonca in svobode, zanimivost pa je ta, da kamor je usmerjen vranov kljun na markaciji, v tisto smer poteka omejena pot. Pot se deloma ujema tudi s slovenskimi planinskimi potmi, evropskimi peš potmi E – 6 in E - 7 ter z nekaj lokalnimi tematskimi potmi.

Vranov let sem opravil tako, da sem planiral vsako noč spanje v planinski koči ali na turistični kmetiji oziroma v gostišču in si s tem prihranil vsaj pet kilogramov teže v nahrbtniku, ki bi jo nanese oprema za spanje in kuhanje. Tisti, ki si želijo pot opraviti po krajših etapah, si lahko pot planirajo tako, da prenočujejo v šotorih. V bližini kmetij je priporočljivo, da za dovoljenje za postavitev šotora povprašajo pri lastnikih. Etape, ki sem jih opravil, so bile dolge od 20 do 40 km, odvisno od oddaljenosti prenočišč, hoje na etapah je bilo med 6 in 11 ur. Pot je prijetna, zahteva kar nekaj napora in volje, najbolj pa so napore občutila stopala in noge, ki niso navajene dolgotrajne hoje po asfaltu in strmih spustov po gozdnih vlakih.

Ob poti sem ves čas srečeval zelo prijazne domačine, ki so mi ponudili kakšno informacijo o nadaljevanju poti do naslednje kmetije, me oskrbeli z vodo in mi zaželeli srečno pot. Velikokrat je bilo potrebno preko dvorišč kmetij, kjer pa so vsi spuščeni psički zelo prijazni, tisti bolj hudi pa so pripeti.

Da nas je ves čas spremljala prečudovita narava in nas nagradila z lepimi pogledi, ni treba izgubljati besed, kot zani-

vost pa morda še to, da sem med potjo prečkal kar nekaj večjih slovenskih rek: Dravo, Savinjo, Savo, Krko in čisto na koncu poti Lahinjo.

Ker pot poteka na zelo obsežnem območju, je za orientacijo potrebnih vsaj šest planinskih ali pohodniških kart, zato sem se poslužil navigacije s pomočjo telefona, kar pa pomeni, da moramo imeti s seboj dodaten vir napajanja. Morebitne pohodnike bi rad še opozoril, da sta ključna dela opreme dobri pohodniški čevlji z nepremočljivo membrano in dober nahrbtnik, da se teža nahrbtnika prenese na boke. Odveč niso niti pohodne palice z gumijastimi nastavki, saj precejšen del poti poteka po asfaltiranih cestah. Kar nekaj delov poti poteka po opuščeni gozdnih cestah in gozdarskih vlakih, ki so zaraščene s travo, koprivami in robidovjem, zato priporočam tudi dolge hlače, ne pozabite pa pokrivala za zaščito pred soncem. Na celi poti smo imeli skoraj ves čas dober GSM signal, navigacija na telefonu je delovala brezhibno.

Za zaključek bi rad navedel še samo citat avtorja štirih serij o največjih pobegih v drugi svetovni vojni – *The Freedom Trails*, ki se predvajajo tudi na TV Slovenija, Montya Hallsa. O opisanem pobegu zavezniških ujetnikov, po kateri poteka tudi naša pot Vranov let, je zapisal: "*Gre za najštevilčnejši uspešni pobeg v drugi svetovni vojni, ki je bil mogoč samo s pomočjo partizanov in lokalnega pretežno kmečkega prebivalstva.*"

Vse informacije o poti in koristne napotke lahko dobite pri Eduardu Vedernjaku, predsedniku društva Vranov let, ki vam lahko posreduje tudi podroben opis poti v elektronski obliki. Pa srečno pot na avanturi in veliko užitkov ob sledenju vrana, ki nas modro spremlja na celi poti!

Gorazd Bokšan

Karel Vovk

Karel Vovk
(Štorski železar, 1969, št.1., str. 11)

Karel Vovk (1911-1968) je bil partizanski borec, delavski zaupnik in organizator društvenega življenja v Štorah. Ena od ulic v Štorah je poimenovana po njem. Karel Vovk se je rodil 17. oktobra 1911 v Škofji vasi. Po končani osnovni šoli v Škofji vasi se je usposobil za modelnega mizarja. Leta 1930 se je zaposlil v Šamotni tovarni Štore in delal kot

modelni mizar. Med delom v Štorah se je vključil v štorske delavske organizacije in štorska društva. Vidno vlogo je opravljal v stanovski organizaciji Zvezi kovinarskih delavcev Jugoslavije, kjer je od leta 1938 opravljal tudi funkcijo tajnika. Včlanjen je bil tudi v delavskem društvu Bodočnost in nogometnem klubu SK Štore, leta 1939 pa je postal tudi namestnik predsednika tega nogometnega kluba, gospoda Skelaca. Med službovanjem v šamotni tovarni je postal tudi sindikalni zaupnik, simpatizer socialističnih idej in član Komunistične partije Slovenije. Prav tako je bil med organizatorji velike stavke za zvišanje plač v šamotni tovarni leta 1935.

Ob nemški okupaciji slovenskega ozemlja leta 1941 se je umaknil v ilegalo. Bil je med ustanovitelji in borci I. celjske čete. Preživel je njeno uničenje, tudi bitko pri Javornikih leta 1941. Po tem porazu partizanske čete se je umaknil na Dolenjsko, kjer je leta 1943 postal komandant in komisar v partizanskih enotah. Vidno vlogo je igral tudi enotah VDV brigade, kasneje preimenovane v enote KNOJ-a. Po končani 2. svetovni vojni je bil vpleten v poveljne poboje, med dru-

gim v Hudi jami pri Laškem.

Po končani vojni se je zaposlil kot sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov v Trbovljah, vendar le za kratek čas. Že leta 1948 se je vrnil v Štore, kjer se je zaposlil v Železarni Štore. V Štorah se je aktivno vključil v povojno obnovo društvenega življenja, bil med ustanovitelji in prvi predsednik strelskega društva Kovinar. Vključil se je tudi v druga delavska društva, ki so se ustanovila v Štorah po 2. vojni. Umrli je 25. decembra 1968 in bil pokopan v Mariboru.

Viri in literatura:

Almanah Strelskega društva Kovinar Štore. Štore: Strelsko društvo Kovinar, 1998, str. 1.

Karel Vovk: Štorski železar, januar 1969, št. 1, str. 11.

Ocvirk, Matej: Društva in društveno življenje na območju občine Štore do 2. svetovne vojne. Celje: Osrednja knjižnica Celje, 2018.

Ocvirk, Matej: Stanovske organizacije v Štorah med obema vojnama. Štorski občan, 2019, št. 3, str. 29-30.

Terčak, Stane: Ob prazniku 1. Celjske čete. Celjski tednik, 19.7. 1957, str. 3-4.

Matej Ocvirk

Tabla Ulica Karla Vovka v Štorah

Lučnik

Lučniki (*Verbascum spp.*) so zlahka opazne zdravilne rastline pokončne rasti z rumenimi cvetovi, razporejenimi ob koncu stebela. V toplih krajih zrastejo tudi do dveh metrov visoko. Ponekod imenujejo velecvetni lučnik tudi svečnik ali papeževa sveča.

V antiki so s to zdravilno rastlino zdravili kašelj, pa tudi zunanje rane, zmečkane, otekline in opekline. Stebla, prepajena s smolo, so uporabljali kot bakle. Od tod pa verjetno izvira ime lučnik. Zdravnik iz Frankfurta Adam Lonicerus je lučnik prvi uporabljal kot odlično zdravilno rastlino, ki pomaga proti kašlju, pri srčnih obolenjih, povišani telesni temperaturi, za celjenje ran in hitrejšo rast las. Lučniki cvetijo od junija do septembra in celo dlje, ko je cvetje v polnem razcvetu, zato je še primeren čas za nabiranje in sušenje cvetov, ki jih bomo v obliki poparkov uporabljali v času prehladov, torej pozno jeseni in pozimi. Lučnik raste na sončnih, prodnatih tleh, v gramoznicah, ob železniških progah in po gozdnih posekah po vsej Sloveniji. Gojimo pa ga lahko tudi na vrtovih. Lučnik je dvoletnica, ki raste samoniklo na sončnih peščenih tleh v Evropi, Aziji in severni Afriki. Rastlino prekriva rumenkast puh, ki so ga včasih uporabljali za izdelavo stenja za sveče. Od tod tudi ime Lučnik (luč). Nabiramo rumene, na spodnji strani dlakave cvetove. Da ohranijo lepo rumeno barvo, moramo biti pri sušenju pozorni na to, da jih, kolikor je mogoče, hitro posušimo. Posušeni cvetovi lučnika dišijo po medu in imajo slahek okus. Po sušenju jih hranimo v zaprtih steklenih kozarcih.

Zdravilna moč in pripravi

Poleg sleza in slezenovca imajo lučniki največ snovi, ki raztapljajo sluzi na dihalih. Čaj pripravimo tako, da cvetove prelijemo z vročo vodo in ga po 10 minutah odcedimo. Na dan popijemo vsaj dve skodeli čaja, ki je še boljši, če ga sladkamo z medom. S pitjem čaja bomo pozdravili vse oblike kašlja, vključno z oslovskim. Zdravi tudi bronhitis in lajša bolečine ter preprečuje vnetja, zato je uporaben tudi pri težavah s prebavili in morebitnimi ranicami v njih. Uporabljamo ga kot blag ekspektorant (pospe-

šuje izkašljevanje in izločanje sluzi pri produktivnem kašlju, tako učinkujejo saponini), zaradi vsebnosti sluzi pa tudi blaži bolečine zaradi vnete sluznice žrela. Cvetovi lučnika so pogosta sestavina tako imenovanih prsnih in bronhialnih čajev, ponekod pa pripravljajo vodno-alkoholni izvleček in ga dodajajo sirupom za izkašljevanje. To so lučnikove dobre lastnosti, ki jih je potrdila uradna medicina. Poleg naštetega pa se v ljudskem zdravilstvu uporabljajo lučniki tudi za nekatere druge neprijetnosti, ki pestijo človeka. Neželeni učinki niso znani, ravno tako ni znano, da ga kdo ne bi smel uporabljati.

Če prevremo liste in cvetove in to potem popijemo, bomo dobili neškodljivo odvajalno sredstvo. Iz korenine, ki jo kopljemo spomladi, lahko pripravimo več zdravil. Če korenino skuhamo v rdečem vinu in to pijemo, bomo pozdravili drisko. S pitjem pripravka pa zdravimo notranje poškodbe in kašelj.

Če poparjeno cvetje zavijemo v gazo in polagamo na vnete oči, si jih bomo pozdravili. Takšen obkladek pomaga tudi pri čirih, vnetjih, vključno z zlato žilo. Cvetove in liste drobno narežemo in pomešamo z medom, zmes, ki jo dobimo, zdravi opekline. Iz listov in cvetov si lahko pripravimo kopel, ki bo očistila kožo vseh neprijetnosti, kot so lišaji, tvorji, gnojne ranice ali bule. V žganje namočeno cvetje (dobra pest na liter) dobimo zdravilo, ki si ga vtiramo v del telesa, ki ga je prizadela revma ali protin. Sveže cvetove damo v steklen kozarec in postavimo na sonce. Kmalu se začne izločati oljna tekočina in z njo masiramo boleče dele, ki so posledica revmatizma. Olje je dobro mazilo za zunanje in notranje rane. Na zunanje ga malo nakapljamo, za notranje pa ga uživamo po žličkah. Olje naj bo sveže. Z lučniki lahko zdravimo tudi kašelj pri živalih.

Skrbite za svoje zdravje in ostanite zdravi!

Rosvita Jager

Krepimo svojo odpornost z uživanjem čebeljih pridelkov

Poleti se spočijemo in si nabereemo novih moči. Ko se začnejo dnevi krajšati in jutra postajajo hladnejša, pa kaj hitro ugotovimo, da bomo morali poseči po živilih, ki bodo okrepila delovanje našega imunskega sistema in nas varno pospremila v zimo ter nas ohranjala v dobri kondiciji.

Prisluhnimo naravi in uporabimo čebelje pridelke slovenskih čebelarjev, ki s skrbnostjo, bogatim znanjem in veliko pozornostjo pridelujejo kakovostne čebelje pridelke.

Cvetni prah – naravna zakladnica hranilnih snovi

Cvetnemu prahu pravijo tudi popolno živilo, saj vsebuje vse, kar naš organizem potrebuje za normalno delovanje. Energijska vrednost cvetnega prahu je nizka, zato se njegova uporaba priporoča tudi pri nizkoenergijski prehrani in v prehrani sladkornih bolnikov. Predstavlja dober vir prehranske vlaknine, ki ugodno vpliva na peristaltiko debelega črevesja. Pestra elementna sestava pripomore k zagotavljanju priporočenih dnevnih količin po elementih.

Študije kažejo, da uživanje cvetnega prahu ugodno deluje na imunski sistem in povečuje odpornost organizma.

Propolis – naravni antibiotik čebel

Propolis deluje proti številnim bakterijam, virusom in glivicam. Dodano vrednost temu čebeljemu pridelku dajejo predvsem fenolne spojine. Največkrat se uporablja v obliki premazov za obolele dele kože, pa tudi sluznic v ustni votlini in dlesnih ali v obliki tinktur.

Med – naravno sladilo in krepčilo

Med je zakladnica več tisoč snovi, ki jih vsebuje in potrebuje človeško telo! Med sestavinami medu poleg fruktoze in glukoze, encimov, mineralnih snovi, hormonov, vitaminov,...

najdemo tudi protibakterijske snovi. Med deluje uničevalno na nekatere bakterije in tudi viruse, ki so pogosto vzrok bolezni dihal in drugih bolezni (prehlad, gripa, ...).

Kupujmo kakovosten med!

Pri nakupu medu bodimo pozorni na poreklo in dodatne označbe kakovosti, kot sta zaščitena geografska označba, zaščitena označba porekla, ekološka pridelava, ki predstavlja dodatno jamstvo, da se kakovost in način pridelave takšnega medu redno spremlja.

Kaj pridobimo z nakupom medu višje kakovosti?

- kontrolirano kakovost,
- znano poreklo,
- zagotovljeno sledljivost.

Prepoznamo ga po evropskih zaščitnih oznakah na nalepki ali prelepki izdelka!

Ljudje smo vedno bolj ozaveščeni o pomenu kakovosti živil, ki jih uživamo. Pomembno je, da zaupamo v izdelek, ki ga kupimo.

Slovenski čebelarji zaupamo v čebelje pridelke, saj so njihovo naravno moč s pridom uporabljale že naše babice, prababice ..

Izkoristimo prednost bogatega znanja slovenskih čebelarjev in čebelje pridelke kupujemo direktno pri lokalnih čebelarjih!

»S čebeljimi pridelki do večje odpornosti in boljšega imunskega sistema«

Obiščite spletno stran Čebelarske zveze Slovenije:

www.czs.si

Ponudnike slovenskih čebeljih pridelkov najdete:

<http://www.slovenskimed.si/Si/>

Članek je avtorsko delo strokovnih sodelavcev ČZS. Fotografije so iz arhiva Čebelarske zveze Slovenije.

Mlečni sladoled z medom

Med, ki ga imenujemo tudi tekoče zlato in ga cenimo kot posebno darilo narave, lahko uporabimo tudi v kulinariki. Z medom pogosto namažemo kos kruha, uporabljamo ga tudi kot naravno sladilo, zelo uporaben pa je tudi kot dodatek mesnim jedem, ribam, omakam, marinadam, zelenjavi, sadju, pa tudi slaščičarsko – pekovskemu pecivu. Za vas smo pripravili recept za sladoled z medom. Osvežitev vedno prija, še zlasti v poletnih mesecih.

SESTAVINE

5 dl mleka, 2 dl sladke smetane, 80 g sladkorja, 4 rumenjaki, 80 g (kostanjevega) medu.

PRIPRAVA

V posodi z električnim ročnim mešalnikom stepemo rumenjake in sladkor, da nastane svetla penasta krema. V kozico vlijemo mleko in sladko smetano ter ju na zmernem ognju segrevamo do vrelišča. Kozico odstavimo z ognja in mlečno zmes med mešanjem postopoma prilivamo k stepenim rumenjakom. Krema prelijemo v kozico, postavimo na ogenj in počasi segrevamo, da se zgosti. Pazimo, da ne zavre. Ko se krema zgosti, kozico odstavimo in počakamo, da se popolnoma ohladi, nato na rahlo umešamo kostanjev med. Po okusu lahko uporabite katerikoli drug med slovenskih čebelarjev. Pripravljeno kremo damo v strojček za izdelavo sladoleda, po 45 minutah je sladoled pripravljen. Krema lahko zamrzujemo tudi v pokriti posodi, primerni za zamrzovanje. Zamrzujemo najmanj štiri ure. Z žlico za sladoled oblikujemo kepice in postrežemo.

*Avtorica recepta in fotografije:
Marica Drmaž, učiteljica praktičnega pouka,
Grm Novo mesto*

Delavnice ob svetovnem mesecu Alzheimerjeve bolezni

September je svetovni mesec Alzheimerjeve bolezni, v katerem si Spominčica in druge organizacije po svetu aktivno prizadevajo širiti informacije in ozaveščati ljudi o demenci. V znak podpore svetovnemu mesecu Alzheimerjeve bolezni smo v Domu Lipa Štore septembra organizirali in izvedli različne delavnice za stanovalce.

V prostoru delovne terapije smo ustvarjali spominčice iz papirja. Na oddelku sta bili izvedeni dve kuharski delavnici, kjer so stanovalci skupaj z animatorji pekli jabolčno pito po receptu naših stanovalk. V kuharski delavnici so se stanovalci zelo hitro vživeli v vlogo kuharja ali kuharice. Pri sami pripravi testa in nadeva za jabolčno pito so bili zelo motivirani in jim pri tem ni bilo potrebno dajati navodil, saj so se sproti dogovarjali med

seboj, kaj bo kdo naredil. Na koncu so se družili ob kavi ter posladkali z okusno jabolčno pito. Izvedli smo tudi dve delavnici z naslovom Z gibanjem do boljšega spomina. Pri tej delavnici je vsak posameznik pokazal svojo vajo, ki so jo nato vsi prisotni ponovili. Vaje so bile zelo intenzivne, z večkratnimi ponovitvami. V sklopu ozaveščanja o demenci je bila izvedena še delavnica Glasna križanka za boljši spomin. Pri tem so vsi prisotni v delavnici budno razmišljali in s skupnimi močmi uspešno rešili glasno križanko.

Stanovalci so bili veseli novih izkušenj, hkrati pa so bili seznanjeni o poteku Alzheimerjeve bolezni, prepoznavanju simptomov in težav ter seznanjeni, kako lahko pomagajo drug drugemu ali kako si lahko pomagajo sami ohraniti čilo telo in bister um.

Snežana Kuraj

Čez prag

Ne vem, zakaj sem se tokrat spomnil na visoki, leseni prag naše stare domačije. Na njem smo pogosto posedali ob večerih in gledali svet okoli sebe, klepetali o vsakdanjih in skrivnostih rečeh. Čutili smo družinsko varnost za hrbtom in usmerjali od tu korake na delo, v šolo, v mesto. Starejši sestri sta preko njega odšli k poroki in v svoje družinsko življenje, dva brata sta po takratnih zahtevah vzela kovček in odšla k vojakom, eden se je po dveh letih služenja še vrnil čez domači prag, drugi si je poiskal drugod službo in novi dom. Potem smo gradili novo hišo, tako kot večina drugih, z betonskimi stopnicami, brez lesenega praga. Od starega se nisem poslovil, ker sem bil po nesreči, ki se mi je zgodila, več tednov bolnišnici, domači pa so se v tem času že vselili v novo hišo in staro podrli. Nismo mogli več posedati na pragu in gledati v svet, pa tudi vse bolj hiter je postal tempo življenja in doma nas je bilo vedno manj, četudi se še pogosto vračamo. Zdaj le na obisk, saj je vsak po svoje dokončno stopil preko domačega praga v svoj svet. Starša in brata smo v žalosti ponesli čez, onstran človeškega, v večnost. Prag pa je ostal v meni kot simbol stopanja v nov svet, v nov čas, v prihodnost in negotovost, tudi v večnost...

Spet smo simbolično stopili čez prag šolskega in veroučnega leta, kmalu bomo rekli, da smo stopili tudi v novo školsko leto. Če so bila tista razmišljanja na domačem pragu polna vznemirjanja in negotovosti pred prihajajočim, je tudi korak v novo obdobje nekaj takega. Letos še posebej. Polno neznank, negotovosti in spremenjenih razmer nas čaka onkraj. Ga bomo preživeli, se bo bolezen umirila, kako bo v naši družbi?

Novi koronavirus je prinesel čudno vzdušje, spremenil čutenja in odnose. Postajamo vedno bolj oddaljeni, ne samo fizično, tudi čustveno in duhovno. Maske spreminjajo našo zunanjo podobo, oddaljenost pa tudi naše odnose. Vsi si želimo, da bi to čim prej minilo. A nikoli ni dobro samo čakati, da nekaj neprijetnega mine, ali se jeziti na druge ali nase, ampak nam vsaka situacija prinese lahko tudi nekaj dobrega: novo spoznanje, spodbudo, razmislek o prihodnosti, o mišljenju in ravnanju nas in drugih. »Tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu,« piše apostol Pavel v Rim 8, 28. Potrebno bo potrpežljivo iskati poti, da bi nam ta epidemija ne pokvarila pristnih odnosov in vrednot, ampak vsem pokazala, kje smo v preteklosti zgrešili, da smo v te razmere prišli, in kaj lahko storimo, da iz te krize pridemo močnejši.

Lepa priložnost je novo šolsko in veroučno leto. Pred nami je obdobje učenja in novih spoznanj, poglobljanja vere in tesnejše povezanosti z Bogom, osebne duhovne rasti, vključevanja v skupnost domovine in Cerkve. Če bomo iskali le najkrajšo pot, da bi obšli osebno delo in molitev, seveda ne bomo mogli napredovati, potem bo to le beg pred učitelji ali kateheti, le iskanje, kje bo mogoče okrog prenesti šolo in Cerkev. Boga in samega sebe se pa se tako ne da izigrati.

Po izkušnji zaprtih šol in cerkva si vsi gotovo iskreno želimo, da bi se v prihodnje to ne ponovilo, da bi lahko v živo hodili k pouku in verouku, k sv. maši in na druga srečanja. K temu lahko prispevamo s svojim odgovornim ravnanjem in upoštevanjem pravil. V župniji se bomo za to trudili. Želim obilo zdravja, dobrega sodelovanja in božjega blagoslova.

Miha Herman, župnik na Teharjah in pri sv. Lovrencu

Obnovljene orgle v cerkvi svete Ane v župniji Teharje

Orgle so brez dvoma največji in najbolj zapleten glasbeni instrument. Prve orgle je menda leta 246 pred našim štetjem sestavil izdelovalec igrac Ktesibos iz Aleksandrije. Čeprav so v svojem razvoju doživele neštete izboljšave, je osnovna ideja ostala ves čas enaka: vrsta piščali, povezana z rezervoarjem stisnjenega zraka. Sprva jih uporabljali pri gladiatorskih igrah, kasneje pa so igrale na srednjeveških dvorih. Bile so znak velikega bogastva in razkošja. V cerkvah jih začeli uporabljati v 14. stoletju. Najdemo jih v velikih katedralah, pa tudi v skromnih vaških cerkvah, seveda v različni velikosti in razponu. Danes so orgle nepogrešljive tako v cerkvah kot v koncertnih dvoranh.

Tudi na Teharjah imamo odlične orgle. V župnijski cerkvi sv. Martina so bile postavljene takoj po postavitvi nove zgradbe v začetku prejšnjega stoletja in obnovljene pred dobrimi petnajstimi leti. A tudi v prejšnji cerkvi, ki je stala na mestu sedanje, so imeli orgle. Dobrih sto let so igrale v stari cerkvi, preden pa so to porušili, da so zgradili veliko večjo, so stare orgle obnovili, jim dodali še nekaj registrov in jih namestili v cerkvi sv. Ane. Seveda so bile po dobrih sto letih spet potrebne obnove.

Obnovo instrumenta, ki je bil v slabem stanju in je star približno 200 let, smo zaupali Orglarski delavnici Maribor. Ta je orgle v delavnici strokovno obnovila: celoten stroj instrumenta, zamenjala iztrošene dele, orgelsko omaro pa je restavriral akademski restavrador Gregor Podkrižnik.

Navajam nekaj podatkov o naših orglah: imajo 10 registrov – 7 v manualu in 3 v pedalu. Lesene piščali so bile močno najedene od črvov in v slabem stanju, zato smo vse zamenjali z novimi enakih dimenzij. Prav tako smo zamenjali kovinske

piščali dveh registrov, ker so bile zaradi nestrokovnega uglasovanja in slabosti materiala prej uničene. Obnovili smo tudi sapnice, meh, igralnik in orgelsko omaro, namestili nov motor in ventilator. Tako je instrument popolnoma obnovljen in je visoke kvalitete. Seveda je bilo to veliko delo tudi v finančnem smislu. Prizadela nas je korona kriza in pri zagotavljanju sredstev smo ostali sami. A z dobroto naših faranov smo delo, vredno dobrih 28.000 €, vendarle izpeljali.

Na Anino nedeljo, zadnjo v mesecu juliju, smo lahko slišali vse bogastvo našega instrumenta. Najprej ga je predstavil odlični slovenski organist, prof. Tone Potočnik, ki je bil nad obnovljenim instrumentom navdušen in si je za nas vzel veliko časa. Tako smo lahko spoznali, da so orgle res kraljica instrumentov in kdor zna na njih igrati, lahko pričara čudovite zvoke, kot da ima pred seboj cel orkester. Ob orglah sta na predstavitvi in pri maši ob mojstrovi spremljavi zapela še sopranistka Andreja Zakonjšek Krt in njen mož Primož Krt, pri maši pa je prepeval mešani zbor naše župnije. Izbrani program mašnega sodelovanja in »glasbene pravljice« po maši je navdušil vse, ki so prisluhnili, še posebej tiste, ki smo poslušali do konca.

Še posebej sem vesel, da smo uspeli obnoviti orgle v podružnični cerkvi sv. Ane, ki je tako dobila še en »biser na svoji ogrlici« lepote in urejenosti. Tako smo ohranili odličen stari instrument in omogočili, da bo lahko še nadaljnjih sto let služil bogoslužju in glasbeni umetnosti. Razne prireditve, zabave in dragi dogodki hitro minejo in gredo, taka investicija pa sega v rodove naprej, omogoča glasbeno dejavnosti in uživanje v glasbi tudi preprostim in revnim. Seveda pa si želimo, da bi bila to spodbuda za sedanje in nove organiste in da bi orgle bogatile naša srca in jih dvigala kvišku, k duhovnosti, k Bogu. Zato se lepo zahvalim vsem, ki ste podprli to obnovo. Solidarnost dela velike reči in povezuje ideje in ljudi. Hvala Bogu za take ljudi.

*Miha Herman,
župnik na Teharjah in pri sv. Lovrencu*

Umetnost sodelovanja

(na poti do osebne svobode in kako zaživeti v harmoniji)

TEKMOVALNOST – TEKMOVANJE

Človeška psiha je tista, ki hoče vladati vsaki situaciji. Nekateri ljudje vse situacije rešujejo z ovinkarjenjem in manipuliranjem, da si pridobijo zaveznika. Osebnost je tista, ki tekmuje, zato opazujemo sebe (iskrenost), ali se lahko od česa odvežemo. Vprašajmo se: „Kdo je tekmovalen? Kdo povzroča bolečino?“ Bolj ko se bomo trudili, da ne bi bili tekmovalni, bolj bomo tekmovali. Tekmovalnost moramo z nečim nadomestiti: **s sodelovanjem**. Le-to prihaja iz duše. Pomagamo si z meditacijo in s pravilnim istovetenjem – ne z osebnostjo, temveč z našim duhovnim vidikom, kar v svojem bistvu smo (z dušo).

Lažje je videti druge, težje pa je videti sebe. Svoje mentalne predsodke projiciramo v druge, pri tem pa nas pri njih navadno najbolj motijo naše najmočnejše slabe lastnosti.

V naravi duše je, da hoče sodelovati. Ljudje se moramo osvoboditi strupa tekmovalnosti in se počasi premikati iz teme v svetlobo, iz omejenosti v modrost.

Kako naj srce očistimo madeža tekmovalnosti? Ljudje smo različni in pomagajo nam lahko različne tehnike, kot so molitev, meditacija, svetloba duše, **da stopimo na pot služenja za višje in širše dobro**, predvsem pa, da v sebi razvijamo dobrohotnost do vsakega. Dobrohotnost je cement, je mazivo.

SODELOVANJE

Ljudje začenjamo vse bolj razumeti resnost problemov, s katerimi se danes soočamo. Na vseh področjih – političnem, gospodarskem, zdravstvenem in socialnem – se problemi množijo in povzročajo veliko gorja in zaskrbljenega zmajevanja z glavami. Če k temu dodamo okoljske probleme, ki jih je povzročil človekov nadut odnos do narave in njenih virov, je prihodnost človeštva videti še bolj črna.

Prebujajo se spoznanje, da je življenje človeštva v krizi in da je treba narediti nekaj korenitega, preden bo prepozno. Kaj pravzaprav lahko človek naredi, da bi se izognil katastrofi? Kakšne korake naj ubere, da bi vsaj ublažil grožnjo svojemu blagostanju?

Le **SODELOVANJE** in **PRAVIČNOST** bosta ljudi rešila pred katastrofo, saj sta ključ do naše odrešitve. Le s sodelovanjem se bomo ljudje naučili resnične umetnosti življenja. Naučili se bomo ceniti lepoto odnosov, ki jo lahko rodi le sodelovanje.

ENOST - ENOTNOST V RAZLIČNOSTI

Enotnost moramo iskati z vso prizadevnostjo. V enotnosti ni le moč, ampak tudi lepota. Gojimo enotnost, tako kot moder vrtnar obdeluje svoj vrt in neguje vsak nov popek ali poganjek in naj enotnost sledi resničnemu izrazu ljubezni. Enotnost omogoči vse stvari, je izraz duha, kajti prava narava človeka je ENOST in premik k enotnosti mora narediti vsak posameznik. Moč enotnosti odpira vsa vrata. Delajmo in zgradimo enotnost, ki nam bo pomagala iz težkega položaja in za to delo so potrebne vse roke (služenje).

Glavni dejavnik, ki onemogoča enotnost, je kritizem. Navadno kritiziramo tisto, česar pri sebi ne maramo. To projiciramo na ljudi, ki nam niso najbolj všeč. S tem se občutka začasno znebimo, ker to prenesemo na nekoga drugega in ga kritiziramo, da ima določeno napako ali slepilo, ki ga imamo morda sami ves čas. To je zelo uničevalno, zato utišajmo jezik kritizma.

ZAUPANJE in RAVNOVESJE (HARMONIJA)

Ko si med seboj delimo, takrat ustvarjamo zaupanje, ker smo s tem dejanjem izrazili ljubezen. Medsebojna delitev je izraz ljubezni. Če izkažemo zaupanje, smo deležni zaupanja. Če bomo z drugimi delili, kar imamo, bo to ustvarilo zaupanje (čas, materialne dobrine, ideje, SOČUTJE.....). **Harmonija** je tisto, kar išče slikar, in tisto, k čemur stremljiva skladatelj. Umetnik ves čas stremljiva k ravnovesju. Če nas vodi intuicija, potem je naš cilj popolnost in ta popolnost je enotnost.

Ko ljudje iščemo smisel življenja, v resnici iščemo enotnost in vzpostavljamo pravilne medčloveške odnose, ki so neškodljivi, uravnovešeni, harmonični.

ENOTNOST V RAZLIČNOSTI

Mira Iskrač

Tiho in neopazno se pojavi.....

Pred meseci je Klara Širovnik objavila prispevek, ki je še kako resničen. Ob branju sem imela v mislih: »Ja, tudi takšno je življenje!«. Posredujem vam delček zapisa.

Pred dnevi sem šla v trgovino po žemlje. Na oddelku s kruhom sem se postavila v vrsto. Pred menoj sta stala gospa, ki je s svojim nakupom opravila hitro, in gospod v poznih šestdesetih.

»Kaj boste?« je moškega glasno vprašala prodajalka. »Žena me je poslala po prepečenec,« ji je odgovoril. »Jah, gospod, prepečenca pa ne prodajamo na tem oddelku, pač pa pri vhodu levo,« mu je odgovorila. Moški se je pomaknil levo k polici z mlekom. »Tu?« je še enkrat vprašal. »Ne, gospod, pri vhodu,« mu je zabrusila. Nekaj sekund se je oziral okoli sebe, nato pa jo, kot da je sploh še ni ogovoril, vprašal, kje lahko najde salamo Poli. »V hladilniku, zdaj pa se, prosim pomaknite iz vrste,« je odgovorila. Spet se je obrnil k polici z mlekom in začel prelagati tetrapake. Kot da bi želel preveriti, ali sta prepečenec in salama Poli morda pomešana mednje. Vzela sem svoje žemlje in ga opazovala. On pa je gledal v pakete mleka, čeprav je potreboval klobaso.

Na roki je nosil poročni prstan, njegova oblačila so bila čista in zlikana. Zaščitna maska mu je zakrivala dobršen del obraza, svetu je kazal le svoje vodene oči. Že en pogled vanje je opazovalcu potrdil, da se v človeku, ki zre skozi nje, dogaja nekaj nenavadnega. Vprašala sem ga, če potrebuje pomoč. Pritrdil je. In poiskala sva tisto preklemano klobaso.

Nato je stopil k blagajni. Kmalu se je pokazalo, da je nakupovalno košarico, v katero je že prej položil nekaj paradižnikov, pozabil sredi trgovine. Neka gospa se je obnjo narahlo spotaknila, sledil pa je očitek: »Nekdo je tukaj pustil košarico, skoraj sem padla.« Pobrala sem košarico, moški pa se je opravičeval. »Joj, gospod, zdaj pa se prosim, že umaknite, ker delate gužvo,« mu je rekla druga prodajalka.

Za trenutek se je pomudil, kot da bi želel zbrati svoje misli in ugotoviti, kam mora iti, da ne bo nikomur v napoto.

Jasno je bilo, da ne ve, kaj storiti in na koga se obrniti. Kot da bi ga na stara leta premaknili na popolnoma neznan planet. V njegovih očeh je vladala zmeda. In nekakšen strah. Veste, kaj me je najbolj skrbelo? Da si bodo mimoidoči skozi zobe šepetali, da je pijan.

Morda ob obilici dela, nobena od prodajalk ni opazila, da ima moški težave. Morda so bile pod pritiskom, ker je bilo potrebno opraviti kako drugo delo. Ali pa se jim je enostavno zdelo, da voditi starejšega po trgovini ni njihova obveznost. Ne vem, ali je moški v trenutku izgubljenosti trpel. Vseeno pa je v trenutku, ko so mu (zaradi starosti in bolezni) odpovedali vsi mehanizmi za orientacijo v svetu, ostal popolnoma sam. ...

In tako se priplazi tiho in skoraj neopazno dogaja se iz dneva v dan, zato bodimo človeku človek.

Cvetka Šuster
Foto: Igor Napast

Adaptacija prostorov Društva upokojencev

Dolgo smo čakali, a je bilo vredno. Prostor Društva upokojencev dobivajo novo podobo. Župan, g Miran Jurkošek, je ugodil našim prošnjam, saj sva bila z gospodarjem društva Srečkom Goriškom vztrajna in včasih že kar nadležna.

Streha društvenih prostorov, ki je dolgo puščala, je bila obnovljena že spomladi, v mesecu septembru pa sta bila opravljena menjava oken in ureditev lastnega vhoda v društvene prostore. To je bil kar velik zalogaj, saj je bila potrebna tudi obnova notranjih prostorov. Obljubljeno nam je še, da spomladi dobimo svoje sanitarije in zunanjo fasado.

Ob tej priliki bi se rada zahvalila našemu županu in njegovi ekipi ter vsem tistim, ki so bili v pomoč občinskim delavcem.

Seveda nas čaka sedaj še notranja preureditev, a to bomo skupaj s člani društva že zmogli, saj v društvu ne manjka takšnih, ki radi pripomorejo pri kakršnikoli akciji. Ponosni smo, da smo ekipa, ki zna vedno stopiti skupaj, ne glede na to, ali gre za dobro društva ali za dobrobit vseh ostalih. Smo generacija, ki je bila vzgojena po pregovoru »v slogi je moč«.

Naj omenim tudi naše prostovoljce programa Starejši za starejše, ki kljub koroni obiskujemo tiste, ki so osamljeni ali potrebni pomoči. Pri slednjem nam pomaga Banka hrane in občasno tudi KORK Štore, da lahko marsikomu omilimo stisko, ki je še posebej prisotna v teh časih. Tisti, ki razmišljate tako kot mi, pridružite se nam.

Ivanka Tofant

Utrinki s praznovanj ob častitljivih obletnicah

Posebno praznovanje pri občanu na Lipi

*Oh, kako hitro čas beži,
saj 25 let mi že penzija diši,
če pa pogledam življenje za nazaj,
kaj vse sem jaz počel do zdaj,
moj roman kar debelo knjigo bi imel,
pa še vse napisat v njega ne bi smel.*

*Čeprav nikoli nisem mislil jaz na to,
da meni osmica ratala pač bo,
gospod župan osebno mi čestital
za ta je ljubilejni dan
in tako potrdil, da z osmico
se začenja nov vsakdan....*

Alojz Žnidar

Alojz Žnidar, Štore, 80 let

Marija Štor, Kompole, 80 let

Helena Obrhan, Prožinska vas, 80 let

ČESTITAMO!

Prvi septembrski koraki v skupini Rumeni palček

September je ponovno potrkal na vrata in tudi v našem vrtcu smo pričeli z uvajalnim obdobjem. V skupini Rumeni palček smo najprej skupaj s starši spoznavali svoje novo okolje, potem pa se počasi in postopno začeli samostojno privajati na vse novo okoli nas.

Občasno smo potočili kakšno solzo, vendar jih je bilo sčasoma vedno manj, saj je bila naša radovednost enostavno prevelika, da bi izgubljali dragoceni čas, ki smo ga veeeliiii-kooo raje porabili za raziskovanje nove igralnice, za vse nove igrače, ki jih nimamo doma, za spoznavanje novih prijateljev, s katerimi bomo preživel ogromno časa, in tudi za naši novi zaupnici, vzgojiteljici Kristino in Anjo.

Dnevno rutino smo že prav lepo usvojili, saj nam sedenje za mizo ne predstavlja več nobenih težav, edina težava zaenkrat ostaja čakanje na obroke, ki jih resnično težko dočakamo, še posebej, ko nam lakota vztrajno trka na želodčke.

Kljub temu, da je bil morda začetek malo težak, smo uspešno naredili prve korake v našo novo prihodnost. Prehod v novo okolje otrokom ni predstavljal prevelikih težav, saj so s svojim pogumom in veliko radovednostjo uspešno prebrodili začetno krizo in sedaj veselo raziskujejo in sodelujejo v vseh aktivnostih, ki nam jih nikoli ne zmanjka. Tako se sedaj podajamo novim izzivom naproti z velikim nasmehom na obrazu.

Kristina Ludvik Lošdorfer in Anja Regoršek

Prvi skupni tedni druženj Svetlo zelenih palčkov v Vrtcu Lipa

Prvi skupni tedni druženj in igre Svetlo zelenih palčkov so za nami. Otroci, stari 4–5 let, so se znotraj prvih druženj spoznavali, igrali socialne igre, spoznavali novo igralnico, raziskovali kotičke za igro in pridobivali socialne veščine ob utrjevanju pravil, vezanih na igralnico in skupne prostore vrtca.

Kljub posameznim prilagoditvam zaradi pojava in širjenja koronavirusa, ki na novo kroji vrtčevski vsakdan, smo Svetlo zeleni palčki našli skupni interes in veselje v gibanju, s katerim skrbimo za svoje zdravje, in izvajanju aktivnosti v sklopu projekta Učenje za življenje, ki ga vsakoletno izvaja strokovni delavki Katja Krevh in Edita Rednak v oddelku.

Otroci v sklopu projekta pridobivajo veščine, potrebne za samostojnost: slačenje, preoblačenje, obračanje in zlaganje oblačil. Izvajamo pa tudi aktivnosti v sklopu projekta Eko vrtec, katerega aktivni člani smo. Izdelali smo Palčka Zamaškojeda, ki bo pridno pohrustal vse zamaške, ki jih otroci zbirajo doma in pridno prinašajo v vrtec.

*Katja Krevh in
Ditka Rednak*

Sprejem prvošolcev

V torek, 1. 9. 2020, se je za otroke, vpisane v prvi razred OŠ Štore in POŠ Kompole, pričel sprejem. Vse zbrane sta nagovorila ravnateljica Mojca Rožman in župan Miran Jurkošek. Ga. ravnateljica je zbranim predstavila učiteljice ter novo pomočnico ravnateljice, go. Anito Peršuh. Učencem je zaželela veliko uspehov na njihovi šolski poti ter jih igrivo povabila k ogledu presenečenja. Še prej pa je besedo dobil g. župan, ki je predstavil načrte z ureditvijo okolice šole in šolskih prostorov. Po besedah župana bodo letošnji prvošolci ena izmed tistih generacij, ki bo v prihodnjih letih imela boljše pogoje za učenje.

Za prijeten začetek novega obdobja je poskrbel tudi čarodej, ki je otroke dobro nasmejal in otroci so se vidno dobre volje v spremstvu učiteljic odpravili v svoje učilnice.

Vsem prvošolcem želimo veliko uspehov in prijetnih dni na osnovnošolski poti.

Učiteljice prvih razredov

Nov atletski up v Štorah

Nikola Topić, novi državni prvak v teku na 200m z rezultatom 25,65 s na Prvenstvu Slovenije za pionirje U14 v Mariboru

Čas korone in poletne počitnice je Nikola Topić, učenec 8. a razreda OŠ Štore, izkoristil za intenzivne atletske treninge. Nikola je treniral pet- in večkrat tedensko pod vodstvom trenerskega tima Anice in Romea Živka v okviru AK Kladivar Celje. Med počitnicami je bil dvakrat na pripravah na Rogli, ob tem pa intenzivno igral tudi nogomet v nogometnem klubu Kovinar Štore.

Trud se mu je obrestoval, saj je v soboto, 26. 9. 2020, postal državni prvak v teku na 200 metrov. V nedeljo, 27. 9. 2020, pa je zmagal tudi v teku na 60 metrov. Čestitamo!

Karli Pintarič

Nikola Topić, novi državni prvak v sprintu na 60m z rezultatom 7,90 s na Prvenstvu Slovenije za pionirje U14 v Mariboru

Almini dnevi na Svetini

POTOPISNA PREDAVANJA

Četrtek, 15. oktober 2020, ob 18. uri

SVALBARD - v kraljestvu severnih medvedov

Sonja SALOBIR LINDSAY

Petek, 16. oktober 2020, ob 18. uri

**ALAM KUH in DAMAVAND za telebane ali
2 bizgeca v Iranu**

Žiga BEDRAČ

Sobota, 17. oktober 2020, ob 18. uri

GRENLANDIJA - največji otok na svetu

Barbara POPIT

Brezplačna potopisna predavanja bodo v Kulturnem domu Štore.

Turistično društvo Štore
Udarniška ulica 10
3220 Štore
turisti@vstorah.si

Almini dnevi na Svetini

© Pokrajinski muzej Celje

© Pokrajinski muzej Celje

VODEN OGLED RAZSTAV

Nedelja, 18. oktober 2020, ob 10. uri

CELEIA - mesto pod mestom

Nedelja, 18. oktober 2020, ob 10. uri

GROFJE CELJSKI

BREZPLAČEN OGLED RAZSTAV BO V KNEŽJEM DVORU V CELJU.

Občina
Štore

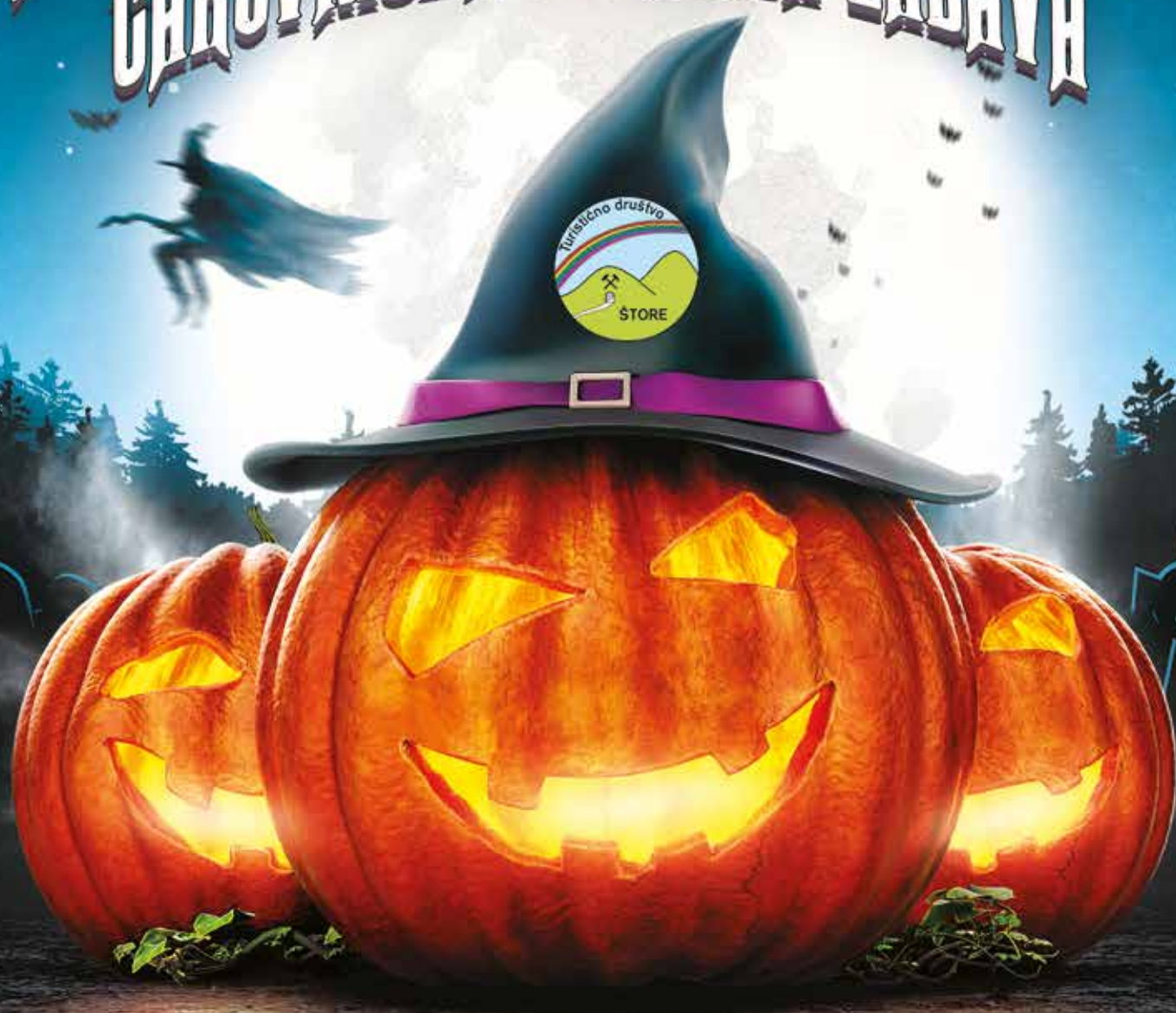

Turistično društvo Štore
Udarniška ulica 10
3220 Štore
turisti@vstorah.si

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE PRIREJA

NOČ ČAROVNIC

ČAROVNIŠKA OTROŠKA ZABAVA

31. 10. OB 17. URI, IGRIŠČE ZA MALI NOGOMET LIPA

ČAROVNICE IN ČAROVNIKI, NABRUSITE METLE IN PRILETITE! IMELI SE BOMO SUPER!

Občina Štore, Društvo vinogradnikov in kletarjev Polič Štore,

Kmetija Kroflič in ŠKD Rudar Pečovje

VABIJO
NA
MARTINOVANJE,
ki bo v sredo, 11. 11. 2020,
od 15. ure dalje

pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino.

VLJUDNO VABLJENI!

KOLEDAR DOGODKOV V OBČINI ŠTORE 2020

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
OKTOBER				
ŠD KOVINAR - NOGOMETNI KLUB	TEKMOVANJE V LIGI MNZ U 15	VSAK PETEK OD AVGUSTA DO 31. 10. 2020	NOGOMETNI STADION NA LIPI IN DRUGI KRAJI	kovinar.store@siol.net
ŠD KOVINAR - NOGOMETNI KLUB	TEKMOVANJE V LIGI MNZ U 13	VSAKO NEDELJO OD AVGUSTA DO 31. 10. 2020	NOGOMETNI STADION NA LIPI IN DRUGI KRAJI	kovinar.store@siol.net
ŠD KOVINAR - NOGOMETNI KLUB	TEKMOVANJE V LIGI MNZ U 11	VSAKO SOBOTO OD AVGUSTA DO 31. 10. 2020	NOGOMETNI STADION NA LIPI IN DRUGI KRAJI	kovinar.store@siol.net
ŠD KOVINAR ŠTORE - BALINARSKA SEKCIJA	TEKMOVANJE V LIGI MBL	VSAK PONEDELJEK OD AVGUSTA DO 26. 10. 2020	BALINIŠČE NA LIPI IN DRUGI KRAJI	kovinar.store@siol.net
ŠD KOVINAR - TENIS SEKCIJA	KOSTANJEV TURNIR DVOJICE IN ZAKLJUČEK LIGE DVOJIC ZA LETO 2020	SOBOTA 17. 10. 2020 ob 9. uri	TENIS IGRIŠČE NA LIPI	kovinar.store@siol.net
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI: POTOPIŠNA PREDAVANJA	ČETRTEK – SOBOTA 15. 10. - 17. 10. 2020 ob 18. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	turisti@vstora.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI: BREZPLAČNI OBISK CELJSKIH MUZEJEV	NEDELJA 18. 10. 2020	CELJE	turisti@vstora.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	NOČ ČAROVNIC NA PROSTEM	SOBOTA 31. 10. 2020	IGRIŠČE NA LIPI	turisti@vstora.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
NOVEMBER				
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	MARTINOVANJE – STOJNICA NA LIPI	SREDA 11. 11. 2020 od 15.00 dalje	PRED MERCATOR CENTROM NA LIPI	Stane Ferenčak 041 903 567
GLASBENA ŠOLA CELJE, ŠTORE	JAVNI NASTOP	SREDA 11. 11. 2020	KULTURNI DOM ŠTORE	Damjana Sevcnikar 041 358 707, 03/492 57 30
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	NOVEMBER	ČEMŠENIŠKA PLANINA	Betka

KOLEDAR DOGODKOV V OBČINI ŠTORE 2020

DECEMBER				
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	NOVOLETNI BAZAR	TOREK 1. 12. 2020 ob 16.00	OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	Mojca Rožman 031/874-736
ŠPORTNO KULTURNO DRUŠTVO RUDAR PEČOVJE	BARBARIN POHOD	SOBOTA 5. 12. 2020 ob 8. uri	PEČOVJE-TORBNI DOL	Leonida Cmok Kačičnik 041 353 404
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	MIKLAVŽEVANJE	NEDELJA 6. 12. 2020	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Leon Reberšak 031 228 276
GLASBENA ŠOLA CELJE, ŠTORE	JAVNI NASTOP	SREDA 9. 12. 2020	KULTURNI DOM ŠTORE	Damjana Sevnčnikar 041 358 707, 03/492 57 30
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	PRAVLJIČNE ŠTORE - BOŽIČ- KOVANJE NA PROSTEM	PETEK 18. 12. 2020 ob 16.00	IGRIŠČE NA LIPI	Občina Štore 03/780 38 44 obcina@store.si
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE, ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ« IN KUD FOLKLORNA SKUPINA KOMPOLE	BOŽIČNI DOGODEK V LAŠKI VASI	DECEMBER 2020	LAŠKA VAS »PRI JOKU«	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŽEGNANJE KONJ	SOBOTA 26. 12. 2020	TEHARJE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Leon Reberšak 031 228 276
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	ŽEGNANJE VIN V ŠENTJANŽU, SVETA MAŠA	NEDELJA 27. 12. 2020	CERKEV SV. JANEZA	Stane Ferenčak 041 903 567
PIHALNI ORKESTER ŠTORSKIH ŽELEZARJEV ŠTORE	TRADICIONALNI BOŽIČNO-NO- VOLETNI KONCERT Z GOSTI	KONEC DECEMBRA ob 18. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	obcina@store.si 03/780 38 44
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	SILVESTRSKI POHOD NA SRE- BOTNIK	ČETRTEK 31. 12. 2020 opoldan	ZBOR V PROSTORIH TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414

Organizator si pridržuje pravico do odpovedi prireditve.

